

Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře
Myslíkova 171/31
110 00 Praha 1
www.uicr.cz

Sp. zn: UPDI-RPD0001/17-10

Č.j.: UPDI- 1204/17-OPDI-SPR/VE
V Praze dne 20. září 2017

Oprávněná úřední osoba: Mgr. Eliška Vavřinová

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA SPOLEČNÉ ROZHODNUTÍ

Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře (dále jen „ÚPDI“) příslušný k výkonu státní správy ve věcech drah podle ustanovení § 54 odst. 1 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dráhách“),

rozhodl

ve věci posouzení souladu prohlášení o dráze se zákonem o dráhách

A. podle ustanovení § 51 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) takto:

žádost účastníka řízení České dráhy, a.s., se sídlem Nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1, IČ 70994226, (dále jen „ČD“) o přezkoumání Změny č. 2/2017 Prohlášení o dráze celostátní a regionální 2017 (dále jen „Změna Prohlášení 2017“) a Změny č. 1/2017 Prohlášení o dráze celostátní a regionální 2018 (dále jen „Změna Prohlášení 2018“) vydaných Správou železniční dopravní cesty, státní organizací, IČ 70994234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1, (dále jen „SŽDC“) se:

I.

v části žádosti o přezkoumání rozporu Změny Prohlášení 2017 se zákonem o dráhách se v rozsahu:

- a) kapitoly 1.1.1.2, v textu chybně označena jako 1.1.1.3 Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře,
- b) kapitoly 1.4.3 Přezkumná procedura,
- c) kapitoly 5.4 Doplnkové služby,
kapitoly 5.5 Pomocné služby,
- d) dodržení ustanovení zákona o dráhách při zveřejnění Změny č. 2/2017 Prohlášení 2017,

zamítá,

II.

v části žádosti o přezkoumání rozporu Změny Prohlášení 2018 se zákonem o dráhách se v rozsahu:

- a) kapitoly 1.1.1.2, v textu chybně označena jako 1.1.1.3 Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře,
- b) kapitoly 5.4 Doplnkové služby,
kapitoly 5.5 Pomocné služby,

zamítá,

IV.

v části žádosti o přezkoumání Prohlášení o dráze celostátní a regionální platného pro přípravu jízdního řádu 2018 a pro jízdní řád 2018 vydaného SŽDC, ve znění změny č. 1/2017 účinné od 1. 4. 2017 (dále jen „Prohlášení 2018 duben“) se zákonem o dráhách v rozsahu posouzení:

- a) přílohy „L“ Vzorový návrh ujednání o sankčních platbách za narušení provozování drážní dopravy a nevyužití přidělené kapacity dráhy části A Vzorový návrh ujednání na regionální dráze provozované Advanced World Transport a. s. a části B Vzorový návrh ujednání na regionálních dráhách provozovaných PDV RAILWAY a. s. ve věci souladu s § 33 odst. 3 písm. i) zákona o dráhách

zamítá;

B. podle ustanovení § 34e zákona o dráhách takto:

I.

Změna Prohlášení 2017, a to konkrétně:

- a) kapitola 1.1.1 Státní správa ve věcech drah železničních

Kapitola 1.1.1. je rozsahu zařazení Drážní inspekce mezi drážní správní úřady v rozporu s ustanovením § 54 zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 1.1.1. Prohlášení o dráze celostátní a regionální platného pro přípravu jízdního řádu 2017 a pro jízdní řád 2017, vydaného SŽDC ve znění rozhodnutí Drážního úřadu č. j. DUCR-14040/16/Kj a DUCR-69331/16/Kj, změny č. 1/2016 účinné od 9. 12. 2016, a změny č. 2/2017 účinné od 1. 4. 2017 (dále jen „Prohlášení 2017 duben“) v uvedeném rozsahu použít.

- b) kapitola 2.2.1 Požadavky na žadatele o kapacitu dráhy

Kapitola 2.2.1 je v rozporu s odstavcem 5 čl. II Přejídná ustanovení zákona č. 319/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „zákon č. 319/2016 Sb.“).

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 2.2.1 Prohlášení 2017 duben použít.

- c) kapitola 2.2.4 Bezpečnostní certifikát – osvědčení dopravce

Věta „Osvědčení vydává Drážní úřad,...“ kapitoly 2.2.4. je v rozporu s ustanovením § 34h odst. 5 zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 2.2.4 Prohlášení 2017 duben v uvedeném rozsahu použít.

- d) kapitola 5.2 Minimální přístupový balíček písm. e)

Kapitola 5.2 písm. e) je v rozporu s ustanovením § 23d odst. 1 zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 5.2 Prohlášení 2017 duben v uvedeném rozsahu použít.

- e) kapitola 5.3 Přístup k zařízení služeb a nabídka služeb
Kapitola 5.3 je ve věci neuvedení zařízení služeb – zařízení se zdrojem jiné než trakční elektrické energie, určené pro připojení železničních kolejových vozidel, v rozporu s ustanovením § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 5.3 Prohlášení 2017 duben v uvedeném rozsahu použít.

- f) kapitola 5.3.1.1 Provozování součástí železničních stanic
Text „SŽDC poskytuje dopravcům drážní dopravy služby bezprostředně související s provozováním drážní dopravy prostřednictvím zařízení služeb – železniční stanice a jejich provozních součástí v rozsahu stanoveném zvláštními právními předpisy (§ 21 vyhlášky č. 177/1995 Sb.) Ostatní provozní součásti zařízení služeb – železniční stanice, nespádající pod definici uvedenou v předchozím odstavci, poskytuje SŽDC dopravcům drážní dopravy k užívání na základě jejich žádosti tehdy, je-li to vzhledem k okolnostem účelné a možné a současně je-li splněn požadavek hospodárnosti nakládání s prostředky a majetkem, ke kterému má SŽDC právo hospodaření. Provozní součásti zařízení služeb dle předešlé věty není SŽDC povinna dopravcům poskytovat...“ kapitoly 5.3.1.1. je v rozporu s ustanovením § 23d odst. 3) zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 5.3.1.1 Prohlášení 2017 duben v uvedeném rozsahu použít.

- g) kapitola 5.3.1.4 Odstavné koleje
Kapitola 5.3.1.4 je v rozporu s ustanovením § 33 odst. 3 písm. l) a v rozporu s ustanovením § 23d zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 90 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 5.3.1.4 Prohlášení 2017 duben použít.

- h) kapitola 5.5.4 Zajištění prodeje jízdních dokladů
Kapitola 5.5.4 je v rozporu s ustanovením § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 5.5.4 Prohlášení 2017 duben použít.

- i) kapitoly
a. 6.1.4 Doplnkové služby
b. 6.1.5 Pomocné služby

Kapitoly 6.1.4 Doplnkové služby 6.1.5 Pomocné služby jsou v textu „...účtuje smluvní ceny podle ceníku zveřejněném na Portále provozování dráhy. Ceny na dráhách, které neprovozuje SŽDC, sdělí přímo provozovatel dané dráhy“ v rozporu s ustanovením § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitoly 6.1.4 a 6.1.5 Prohlášení 2017 duben v uvedeném rozsahu použít.

II.

Změna Prohlášení 2018 a to konkrétně:

- a) kapitola 1.1.1 Státní správa ve věcech drah železničních

Kapitola 1.1.1 je rozsahu zařazení Drážní inspekce mezi drážní správní úřady v rozporu s ustanovením § 54 zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 1.1.1 Prohlášení o dráze celostátní a regionální platného pro přípravu jízdního řádu 2018 a pro jízdní řád 2018, ve znění změny č. 1/2017 účinné od 1. 4. 2017 vydané SŽDC a ve znění rozhodnutí Drážního úřadu č. j. DUCR-33628/17/Kj ze dne 8. srpna 2017 (dále jen „Prohlášení 2018 po přezkumu“) v uvedeném rozsahu použít.

- b) kapitola 2.2.4 Bezpečnostní certifikát – osvědčení dopravce

Věta „Osvědčení vydává Drážní úřad,...“ kapitoly 2.2.4 je v rozporu s ustanovením § 34h odst. 5 zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 2.2.4 Prohlášení 2018 po přezkumu v uvedeném rozsahu použít.

- c) kapitola 5.2 Minimální přístupový balíček písm. e)

Kapitola 5.2 písm. e) je v rozporu s ustanovením § 23d odst. 1 zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 5.2 Prohlášení 2018 po přezkumu v uvedeném rozsahu použít.

- d) kapitola 5.3 Přístup k zařízení služeb a nabídka služeb

Kapitola 5.3 je ve věci neuvedení zařízení služeb – zařízení se zdrojem jiné než trakční elektrické energie, určené pro připojení železničních kolejových vozidel, v rozporu s ustanovením § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 5.3 Prohlášení 2018 po přezkumu v uvedeném rozsahu použít.

- e) kapitola 5.3.1.1 Provozování součástí železničních stanic

Text „Ostatní provozní součásti zařízení služeb – železniční stanice, nespádající pod definici uvedenou v předchozím odstavci, poskytuje SŽDC dopravcům drážní dopravy k užívání na základě jejich žádosti tehdy, je-li to vzhledem k okolnostem účelné a možné a současně je-li splněn požadavek hospodárnosti nakládání s prostředky a majetkem, ke kterému má SŽDC právo hospodaření. Provozní součásti zařízení služeb dle předešlé věty není SŽDC povinna dopravcům poskytovat...“ kapitoly 5.3.1.1. je v rozporu s ustanovením § 23d odst. 3) zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 5.3.1.1 Prohlášení 2018 po přezkumu v uvedeném rozsahu použít.

- f) kapitola 5.3.1.4 Odstavné koleje
Kapitola 5.3.1.4 je v rozporu s ustanovení § 33 odst. 3 písm. l) a v rozporu s ustanovením § 23d zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 90 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 5.3.1.4 Prohlášení 2018 po přezkumu použít.

- g) kapitola
a. 6.1.4 Doplnkové služby
b. 6.1.5 Pomocné služby

Kapitoly 6.1.4 Doplnkové služby 6.1.5 Pomocné služby jsou v textu „...účtuje smluvní ceny podle ceníku zveřejněném na Portále provozování dráhy. Ceny na dráhách, které neprovozuje SŽDC, sdělí přímo provozovatel dané dráhy“ v rozporu s ustanovením § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitoly 6.1.4 a 6.1.5 Prohlášení 2018 po přezkumu v uvedeném rozsahu použít.

- h) kapitoly 3.6 a Přílohy H seznam zaústěných drah – vleček
Text: „Prohlášení o dráze obsahuje informace pouze o zařízení služeb, která jsou na dráhách, kde SŽDC plní funkci přidělece.“ ve spojitosti s chybějícím odkazem vedoucím k internetovým stránkám provozovatelů drah a provozovatelů služeb kapitoly 3.6 je v rozporu s ustanovením § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu končící dnem 1. května 2018, po jejímž uplynutí nelze kapitoly 3.6 Prohlášení 2018 po přezkumu v uvedeném rozsahu použít.

III.

Prohlášení 2017 duben a to konkrétně:

- a) kapitola 4.4.2 Proces vyřešení sporů (v procesu přidělení kapacity dráhy)
Druhý a třetí odstavec kapitoly 4.4.2 je v rozporu s ustanovením § 34f zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 4.4.2 Prohlášení 2017 duben v uvedeném rozsahu použít.

IV.

Prohlášení 2018 duben, a to konkrétně:

- a) kapitola 4.4.2 Proces vyřešení sporů (v procesu přidělení kapacity dráhy)
Druhý a třetí odstavec kapitoly 4.4.2 je v rozporu s ustanovením § 34f zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze kapitolu 4.4.2. Prohlášení 2018 duben v uvedeném rozsahu použít.

- b) příloha „L“ Vzorový návrh ujednání o sankčních platbách za narušení provozování drážní dopravy a nevyužití přidělené kapacity dráhy části A Vzorový návrh ujednání na

regionální dráze provozované Advanced World Transport a. s. a části B Vzorový návrh ujednání na regionálních dráhách provozovaných PDV RAILWAY a. s.

Příloha „L“ části A a B jsou v rozporu s ustanovením § 33 odst. 3 písm. k) zákona o dráhách.

ÚPDI stanovuje SŽDC lhůtu 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, po jejímž uplynutí nelze přílohu „L“ část A a B Prohlášení 2018 po přezkumu použít.

Účastníci řízení:

Účastníci řízení, jimž je ve správním řízení doručováno jednotlivě (ustanovení § 27 odst. 1 správního řádu):

- Správa železniční dopravní cesty, státní organizace; Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1, IČ 70994234
- České dráhy, a.s., nábr. L. Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1, IČ 70994226

Ostatní účastníci řízení (ustanovení § 27 odst. 2 správního řádu) – veřejnou vyhláškou

Odůvodnění:

ÚPDI obdržel dne 18. dubna 2017 žádost „ČD“ ve věci „*přezkoumání Změny č. 2/2017 Prohlášení o dráze celostátní a regionální 2017 a Změny č. 1/2017 Prohlášení o dráze celostátní a regionální 2018*“. Svým obsahem šlo o návrh žadatele o posouzení souladu prohlášení se zákonem o dráhách. Dnem podání bylo podle ustanovení § 44 odst. 1 správního řádu zahájeno v této věci předmětné řízení, které je ÚPDI vedeno podle ustanovení § 34e zákona o dráhách.

ÚPDI v souladu s ustanovením § 47 odst. 1 správního řádu oznámil, UPDI- 62/17-OPDI-SPR/1, dne 24. dubna 2017 zahájení řízení ve věci posouzení souladu prohlášení o dráze se zákonem o dráhách, a to v rozsahu:

- I. Změny Prohlášení 2017, a to konkrétně:
- kapitoly 1.1.1 Státní správa ve věcech drah železničních
 - kapitoly 1.1.1.2, v textu chybně označena jako 1.1.1.3 Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře
 - kapitoly 1.4.3 Přezkumná procedura
 - kapitoly 2.2.1 Požadavky na žadatele o kapacitu dráhy
 - kapitoly 2.2.4 Bezpečnostní certifikát – osvědčení dopravce
 - kapitoly 5.2 Minimální přístupový balíček písm. e)
 - kapitoly 5.3 Přístup k zařízení služeb a nabídka služeb
 - kapitoly 5.3.1.1 Provozování součástí železničních stanic
 - kapitoly 5.3.1.4 Odstavné koleje
 - kapitoly 5.5.4 Zajištění prodeje jízdních dokladů
 - kapitoly
 - a. 6.1.4 Doplnkové služby
 - b. 6.1.5 Pomocné služby
 - c. 5.4 Doplnkové služby
 - d. 5.5 Pomocné služby
 - Dodržení ustanovení zákona o drahách při zveřejnění Změny č. 2/2017 Prohlášení 2017.
- II. Změny Prohlášení 2018, a to konkrétně:
- kapitoly 1.1.1 Státní správa ve věcech drah železničních
 - kapitoly 1.1.1.2, v textu chybně označena jako 1.1.1.3 Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře
 - kapitoly 2.2.4 Bezpečnostní certifikát – osvědčení dopravce

- kapitoly 5.2 Minimální přístupový balíček písm. e)
- kapitoly 5.3 Přístup k zařízení služeb a nabídka služeb
- kapitoly 5.3.1.1 Provozování součástí železničních stanic
- kapitoly 5.3.1.4 Odstavné koleje
- kapitoly
 - a) 6.1.4 Doplnkové služby
 - b) 6.1.5 Pomocné služby
 - c) 5.4 Doplnkové služby
 - d) 5.5 Pomocné služby
- kapitoly 3.6 a Přílohy H seznam zaústěných drah – vleček

III. Prohlášení 2017 duben, a to konkrétně:

- kapitoly 4.4.2 Proces vyřešení sporů (v procesu přidělení kapacity dráhy)

IV. Prohlášení 2018 duben, a to konkrétně:

- kapitoly 4.4.2 Proces vyřešení sporů (v procesu přidělení kapacity dráhy)
- přílohy „L“ Vzorový návrh ujednání o sankčních platbách za narušení provozování drážní dopravy a nevyužití přidělené kapacity dráhy části A Vzorový návrh ujednání na regionální dráze provozované Advanced World Transport a. s. a části B Vzorový návrh ujednání na regionálních dráhách provozovaných PDV RAILWAY a. s.
- splnění zákonné povinnosti, uvést v prohlášení o dráze postup a zásady přidělce při mimosoudním řešení sporů mezi ním a žadatelem o přidělení kapacity dráhy a lhůtu pro mimosoudní řešení sporů dle § 33 odst. 3 písm. i) zákona o dráhách.

S ohledem na obsah jednotlivých podání (jejich obsahy jsou uvedeny v odůvodnění tohoto rozhodnutí) vyzval ÚPDI:

- ČD (výzva č. j. UPDI- 75/17-OPDI-SPR/1) k uhrazení správního poplatku vyměřeného podle sazebníku správních poplatků zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, položka 59a, bod b) ve výši 1000,- Kč.
- SŽDC k předložení podkladů v rozsahu (výzva č. j. UPDI- 63/17-OPDI-SPR/1):
 - a) přibližný počet stanic, kde SŽDC prodává jízdní doklady a seznam dopravců, pro které prodej jízdních dokladů zajišťuje.
 - b) vyjádření se k podání ČD.

Na základě vyjádření SŽDC požádal ÚPDI (dopis č. j. UPDI-128/17-OPDI-SPR/1 ze dne 5. června 2017) dále Drážní úřad ve smyslu ustanovení § 8 odst. 2 správního řádu za účelem prověření souladu žádosti ČD s právními předpisy o zaslání kopií rozhodnutí v rámci spisů RK-OKO0044/16, RK-OKO0058/16 a RK-ZPD0001/16.

ÚPDI usnesením poznamenaným do spisu, č. j. UPDI- 64/17-OPDI-SPR/1 ze dne 26. dubna 2017, rozhodl podle ustanovení § 140 odst. 3 správního řádu, že v řízení o jednotlivých otázkách usnesením vyloučil ze společného řízení posouzení souladu Přílohy „L“ části C se zákonem o dráhách a rozhodne o ní samostatně. V tomto rozsahu bylo řízení ve věci přezkoumání Prohlášení o dráze celostátní a regionální platné pro přípravu jízdního řádu 2018 a pro jízdní řád 2018 v rozsahu přezkoumání Přílohy „L“ části C usnesením č. j. UPDI- 157/17-OPDI-SPR/1 ze dne 16. června 2017 zastaveno.

Po řádném prostudování všech obdržených podkladů na základě výše uvedených výzev ÚPDI oznámil všem účastníkům řízení, že mají možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu.

Dne 30. května 2017 byl ÚPDI na jeho účet žadatelem uhrazen správní poplatek ve výši 1000,- Kč.

K průběhu správního řízení, podaným žádostem, předloženým podkladům, obdrženým důkazům a jednotlivým výrokům tohoto rozhodnutí uvádí ÚPDI následující:

SŽDC především ve svém vyjádření napadá překážku možné litispendence, tedy možný rozpor s ustanovením § 48 správního řádu. Dle SŽDC ve vztahu k Prohlášení o dráze 2017 a Prohlášení o dráze 2018 vede, či již provedl, Drážní úřad správní řízení (v případě Prohlášení o dráze 2017 dokonce dvakrát). Dle názoru SŽDC se s právním opodstatněním takového dvojitého přezkumu z hlediska procesního práva správního a s naznačeným postupem bude muset vypořádat civilní soud dle zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. SŽDC naznačuje, že i tento přezkum prohlášení bude předmětem soudního přezkumu. Dle SŽDC je ve věci přezkoumání Prohlášení o dráze 2017 a Prohlášení o dráze 2018 vedeno řízení, a přezkum již realizován byl, takže dle SŽDC existuje překážka litispendence dle ustanovení § 48 správního řádu. Ve věci přezkumu Prohlášení o dráze 2017 před 2. změnou byla vedena řízení sp. zn. RK-OKO0044/16 a sp. zn. RK-OKO0058/16. Nyní tedy je o přezkumu téhož dokumentu zahájeno již třetí správní řízení. SŽDC považuje takový postup nevídaný, právem nepředpokládaný a právně nemožný. Ve věci přezkumu Prohlášení o dráze 2018 v podobě před 1. změnou je Drážním úřadem vedeno správní řízení RK-ZPD0001/16. Dle SŽDC ÚPDI nemohl toto řízení ve vztahu k přezkumu Prohlášení o dráze 2017 v podobě před 2. změnou a Prohlášení o dráze 2018 v podobě před 1. změnou zahájit, a to z důvodů překážky ustanovení § 48 odst. 1 správního řádu. ÚPDI by tudíž měl zjednat nápravu.

K napadení vedení správního řízení z hlediska překážky možné litispendence ÚPDI uvádí, že dle ustanovení § 48 odst. 1 správního řádu zahájení řízení u některého správního orgánu brání tomu, aby o téže věci z téhož důvodu bylo zahájeno řízení u jiného správního orgánu. Podle odst. 2 téhož ustanovení lze přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost z téhož důvodu téže osobě pouze jednou. V případě tohoto řízení však nejde o řízení v téže věci a řízení z téhož důvodu. Předchozí řízení, vedená Drážním úřadem, posuzovala soulad prohlášení o dráze se zákonem č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění účinném do 31. března 2017 (dále jen „zákon o dráhách ve znění účinném do 31. března 2017“). Od 1. dubna 2017 nabyla účinnosti novela zákona o dráhách. Na základě této novely SŽDC správně zareagovala a vydala změny obou v té době platných prohlášení o dráze. Předmětem tohoto řízení je posuzování změn, tedy nově vydaného textu, který v době zahájení předchozích řízení, tedy řízení vedených Drážním úřadem, neplatily a ani nebyly vydány. O těchto změnách nebylo, ani nemohlo být vedeno řízení, ani nemohly být SŽDC přiznána práva či uloženy povinnosti. Kromě nového textu je předmětem tohoto řízení kapitola 4.4.2 u Prohlášení 2017 duben a Prohlášení 2018 duben. Tuto kapitolu napadly ČD pro její rozpor s ustanovením § 34f zákona o dráhách, který nabyl účinnosti 1. dubna 2017 a jeho znění je naprosto odlišné od předcházejícího znění téhož paragrafu zákona o dráhách ve znění účinném do 31. března 2017. Drážní úřad nebyl kompetentní posuzovat soulad prohlášení o dráze s ještě neúčinným zákonem. Drážní úřad přezkoumával Prohlášení o dráze celostátní a regionální platné pro přípravu jízdního řádu pro rok 2017 v rámci spisů RK-OKO0044/16, a RK-OKO0058/16 a dále Prohlášení o dráze celostátní a regionální platné pro přípravu jízdního řádu 2018 pro jízdní řád 2018 v rámci spisu RK-ZPD0001/16. Ani v jednom z těchto řízení Drážní úřad kapitolu 4.4.2 nepřezkoumával ani z hlediska správnosti postupu při jejím zpracování podle ustanovení § 34g zákona o dráhách ve znění účinném do 31. března 2017. Dále kromě nového textu je předmětem tohoto řízení příloha „L“ část A a část B. Prohlášení 2018 duben, které

nebylo předmětem Změny Prohlášení 2018. Tuto přílohu napadly ČD pro její rozpor s § 33 odst. 3 písm. i) a k) zákona o dráhách, který nabyl účinnosti 1. dubna 2017, a který ukládá přidělci zapracovat do prohlášení o dráze nové informace ve srovnání s právní úpravou účinnou do 31. března 2017. ÚPDI prověřil, že ani příloha „L“ část A a část B nebyla předmětem správního řízení vedeného v rámci spisu RK-ZPD0001/16. Na základě výše uvedeného je zřejmé, že o výše uvedených částech prohlášení nebylo, ani nemohlo být vedeno řízení, ani nebyly a nemohly být SŽDC přiznána práva či uloženy povinnosti.

Dle SŽDC je podání ČD částečně v rozporu ustanovením § 34e odst. 1 zákona o dráhách, na což ÚPDI nereflektoval, a v rozporu s citovaným ustanovením zahájil správní řízení i v částech podání, které jsou v oznámení o zahájení řízení uvedeny pod označením III. a VI. (správně má být III. a IV).

ÚPDI nesouhlasí s názorem SŽDC, že přezkum Prohlášení o dráze 2017 a Prohlášení o dráze 2018 je protiprávní. Obě prohlášení o dráze byla zveřejněna před účinností zákona č. 319/2016 Sb., tedy před účinností novely zákona o dráhách. Při použití výkladu SŽDC by nemohl být u jednou přezkoumaného prohlášení o dráze platného současně před i po novelizaci zákona o dráhách podán návrh na posouzení souladu s novelou zákona o dráhách vůbec. Pokud by totiž prohlášení o dráze byla již jednou přezkoumána po jejich vydání, následně by nově vznikl rozpor novelizací zákona o dráhách, nemohl by při výkladu SŽDC být tento rozpor napaden až do konce platnosti těchto prohlášení. ÚPDI dále zásadně nesouhlasí s výkladem SŽDC, že každé nově vydané prohlášení smí být posouzeno na návrh žadatele pouze jednou. Podle článku 56 Směrnice evropského parlamentu a rady 2012/34/EU o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru (dále jen „směrnice 2012/34/EU“) „*má žadatel právo podat stížnost regulačnímu subjektu, pokud se domnívá, že se s ním nejedná poctivě, že je diskriminován nebo jinak poškozen, a zejména může podat žádost o přezkum rozhodnutí přijatých provozovatelem infrastruktury nebo případně železničním podnikem nebo provozovatelem zařízení služeb, která se týkají:*

- a) *zprávy o síti v předběžném i konečném znění;*
- b) *kritérií v ní stanovených;*
- c) *...“*

Podle směrnice 2012/34/EU má tedy žadatel právo podat stížnost kdykoliv. Omezení zněním ustanovení § 34e zákona o dráhách „*Bylo-li prohlášení o dráze zveřejněno z důvodu změn údajů v něm obsažených, návrh lze podat jen ohledně těchto změn*“ je nutno chápat tak, že za účelem posílení právní jistoty jednotlivých stran je možno **každou konkrétní kapitolu, bod či odstavec** ze strany žadatelů rozporovat pouze jednou. Pokud by tomu tak nebylo, tak by přidělce vydal prohlášení o dráze, a hned druhý den by jej mohl sám o sobě, byť třeba jen v jedné větě, pozměnit. Pak by již nebylo možné podávat návrhy na posouzení souladu prohlášení o dráze se zákonem do konce jeho platnosti vůbec, ale pouze podávat návrhy na posouzení jedné změněné věty. Nebo pokud by na základě rozhodnutí ÚPDI byla provedena byť jen nepatrná změna, znamenalo by to též pozastavení možnosti vést řízení o posouzení souladu se zákonem na návrh žadatele do konce platnosti prohlášení. Vzhledem k množství údajů obsažených v prohlášení o dráze a jejich neustálým změnám, s ohledem na § 33 odstavec 5 zákona o dráhách lze předpokládat, že změny v prohlášení o dráze bude třeba provádět pravidelně. ÚPDI tedy přijal především eurokonformní výklad, kdy žadatel, pokud se domnívá, že se s ním nejedná poctivě, že je diskriminován nebo jinak poškozen, může podat návrh na přezkoumání jednotlivých kapitol prohlášení o dráze kdykoliv, po celou dobu jejich platnosti, s výjimkou případů, kdy k přezkoumání těchto kapitol příslušného prohlášení již došlo.

SŽDC dále napadá ÚPDI, že výzva jí byla doručena dne 27. dubna 2017, a stanovená lhůta k vyjádření SŽDC byla do 5. května 2017. SŽDC je přitom povinna vyjádřit se k podání, které napadá prohlášení o dráze ve 4 variantách, a právní úprava takovou možnost nezná, nebo ji dokonce vylučuje.

Dle SŽDC jí ÚPDI neurčil **přiměřenou lhůtu** k provedení úkonu v souladu s § 19 odst. 1 správního řádu a tím ÚPDI porušil rovnost účastníků, jelikož lhůta 9 dnů je zcela zjevně nepřiměřeně krátká. ÚPDI měl stejných 9 dní jen na rozeslání podání k rukám SŽDC. Přitom zaslal SŽDC výzvu bez vlastní podání, která podání obdržela až po vlastní urgenci. SŽDC se dožaduje zohlednění zásady rovnosti účastníků řízení, dodržení zákonem stanovené lhůty nesmí být na úkor práv účastníků. Správní úřad by svým přístupem měl být garantem jejího dodržení. SŽDC nemá za to, že by tomu doposud tak ze strany ÚPDI bylo.

ÚPDI uvádí k námitce lhůty, která byla SŽDC stanovena k vyjádření, že vycházel ze skutečnosti, že SŽDC jako zpracovatel příslušných prohlášení o dráze a jejich změn dostatečně zná jejich obsah a související právní úpravu, takže doba potřebná k vyjádření je dostatečná. Pokud tomu tak nebylo, mohla SŽDC požádat o prodloužení lhůty; co více, v případě, že by se SŽDC vyjádřila po stanovené lhůtě, pak by tato skutečnost zjevně neměla jakékoliv negativní právní následky na její straně - ÚPDI k vyjádření doručenému po této lhůtě by přirozeně přihlížel. Skutečnost absence jakýchkoliv právních následků zmeškání lhůty musela být SŽDC přitom zjevná, neboť ve výzvě nebyla poučena o možných negativních následcích zmeškání takové lhůty. ÚPDI je přesvědčen o tom, že stanovení lhůty nemělo vliv na zákonnost jeho procesního postupu v řízení předcházejícím vydání tohoto rozhodnutí.

ÚPDI dále informuje, že pro vyšší přehlednost soustředil rozhodnutí podle správního řádu do skupiny A a podle zákona o dráhách do skupiny B. Podle jednotlivých prověřovaných dokumentů ÚPDI označil části výroků římskými číslicemi I. – IV. ÚPDI čistě pro informaci doplňuje, že k dokumentu III není žádný výrok pod písm. A. Výroky týkající se jednotlivých kapitol jsou označeny malými písmeny. Na toto označení ve výrokové části se pak odkazuje odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Část odůvodnění vztahující se k výrokům pod písm. A výrokové části rozhodnutí:

ČD namítají rozpor kapitoly 1.1.1.2, v textu chybně označené jako 1.1.1.3 Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře Změny Prohlášení 2017 a Změny Prohlášení 2018 v tom, že v ní není uvedena webová adresa ÚPDI, ačkoliv webovou adresu Drážní inspekce nebo SŽDC změna prohlášení obsahuje.

K uvedenému SŽDC uvádí, že webová adresa ÚPDI nebyla v době přípravy Změny prohlášení 2017 a 2018 známa a SŽDC zveřejnila informace, které byly v době přípravy dostupné. Proč nebyla v době přípravy textu změn známa webová adresa, není pak otázkou na SŽDC, leč na ÚPDI. SŽDC současně předkládá, že zveřejnění příslušné internetové adresy není zákonem uloženo, proto uvedené nemůže být předmětem správního řízení vedeného dle ustanovení § 34e zákona o dráhách. SŽDC k uvedenému dále uvádí, že těsně před zveřejněním prohlášení o dráze byla do výsledného textu webová adresa doplněna, což si ČD i ÚPDI mohly snadno ověřit na webových stránkách SŽDC. SŽDC upozorňuje, že ČD ve svém vlastním prohlášení o dráze webovou adresu ÚPDI také neuvádějí.

ÚPDI vznikl dle zákona č. 320/2016 Sb. k 1. dubnu 2017, tj. následující den po schválení předmětných změn jednotlivých prohlášení o dráze generálním ředitelem SŽDC. Internetová stránka ÚPDI byla spuštěna již 22. března 2017, o jejím spuštění ÚPDI přidělce SŽDC neinformoval. ÚPDI souhlasí s názorem SŽDC, že neuvedení internetové stránky ÚPDI není v rozporu se zákonem o dráhách. Činnosti ÚPDI, uvedené v kapitole 1.1.1.2, v textu chybně označené jako 1.1.1.3, ÚPDI chápe jako celkový informativní přehled o činnostech ÚPDI, jak je upravuje zákon o dráhách. Účelem tohoto přehledu zjevně není vyčerpávající vymezení působnosti ÚPDI s ohledem na použití či nepoužití některých pravidel přechodných ustanovení novely zákona o dráhách. Pokud zde vznikají určité dílčí nepřesnosti, nemají takovou povahu, která by zakládala rozpor příslušných prohlášení o dráze se zákonem o dráhách. ÚPDI tedy neshledal rozpor kapitoly 1.1.1.2, v textu chybně označené jako 1.1.1.3, se zákonem o dráhách.

ÚPDI dále konstatuje, že dle ustanovení § 44 odst. 1 správního řádu je řízení o žádosti zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení, došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. Nezahajuje se tedy na základě toho, zda se některý z účastníků domnívá, že některé části prohlášení o dráze nemohou být v rozporu se zákonem. ÚPDI dále konstatuje, že prověření souladu vlastního prohlášení o dráze žadatele není předmětem tohoto správního řízení. K tomu ÚPDI dodává, že SŽDC by měla vhodným a dohledatelným způsobem odstranit chybu v psaní spočívající v nesprávném číslování článků a odstranit chybu v psaní uvedené ve Změně Prohlášení 2017 a Změně Prohlášení 2018.

Na základě výše uvedeného ÚPDI rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku A., části I. písm. a) a části II., písm. a).

ČD napadají kapitolu 1.4.3 Přezkumná procedura Změny Prohlášení 2017. Namítají, že jestliže odstavec 5 přechodných ustanovení zákona č. 319/2016 Sb. stanoví, že pro přiděl kapacity na rok 2017 se použijí ustanovení § 34b až § 34f a § 40 zákona č. 266/1994 Sb., ve znění účinném do 31. 3. 2017, nelze ustanovení § 34c tohoto zákona nahrazovat § 33 zákona č. 266/1994 Sb., ve znění po účinném od 1. dubna 2017.

SŽDC uvádí, že první odstavec kapitoly 1.4.3 je plně v souladu s ustanovením § 33 zákona o dráhách. Odvolání ČD na ustanovení odstavce 5 článku II. zákona č. 319/2017 Sb. je neopodstatněné, neboť ustanovení odstavce 5 článku II. zákona č. 319/2017 Sb. (má být správně č. 319/2016 Sb.) se vztahuje na přidělování kapacity dráhy a nikoliv na proces tvorby a zveřejňování prohlášení o dráze. SŽDC upozorňuje na vnitřní rozpor uvnitř podání ČD, kdy v témže podání na jednu stranu napadá rozpor Změny Prohlášení 2017 s ustanovením § 33 zákona o dráhách, a na druhou stranu proklamuje povinnost aplikovat na Změny Prohlášení 2017 ustanovení § 34c zákona o dráhách ve znění účinném do 31. 3. 2017. Toto jen dokládá, že podání ČD není vedeno snahou o zajištění rovnoprávného přístupu k žadatelům o kapacitu a souladnosti prohlášení o dráze se zákonem o dráhách, ale spíše snahou šikanovat přidělce SŽDC.

ÚPDI uvádí, že ustanovení § 34c zákona o dráhách ve znění účinném do 31. března 2017 stanovuje podmínky zpracovávání, zveřejňování prohlášení o dráze a jeho obsah, a kromě toho i pravidla pro přidělování kapacity dráhy. Přechodná ustanovení uvedená v odstavci 5 článku II. zákona č. 319/2016 Sb. řeší právní úpravu použitelnou v roce 2017 pouze pro přidělování kapacity dráhy, pro způsob zveřejňování prohlášení o dráze a poskytování služeb žádné přechodné období stanoveno není. Z toho lze dovodit, že prohlášení o dráze, které musí mimo jiné obsahovat podmínky poskytování služeb, musí být zpracováno podle ustanovení § 33 zákona o dráhách. Pouze jeho části, týkající se přidělování kapacity dráhy (nikoliv přezkumu tohoto přidělu ÚPDI), musejí být v souladu s § 34b až § 34f a § 40 zákona č. 266/1994 Sb., ve znění účinném do 31. března 2017.

Kapitola 1.4.3 Změny Prohlášení 2017 je v souladu s § 33 zákona o dráhách, který se pro předmět jejího obsahu v roce 2017 použije. ÚPDI tedy neshledal rozpor kapitoly 1.4.3 se zákonem o dráhách.

K vyjádření SŽDC ohledně rozporů uvnitř podání ČD ÚPDI konstatuje, že není vázán právní kvalifikací, příp. právními názory žadatele. Tvrzení ČD obsažená v žádosti neměla vliv na její srozumitelnost a přezkoumatelnost. V podání ČD byla napadena i kapitola 1.4.1 Změny Prohlášení 2017, která se však v této změně nenachází. Z toho důvodu ÚPDI dovodil, že šlo o chybu v psaní, jelikož text námítky byl identický s kapitolou 1.4.3. a ve věci kapitoly 1.4.1 vůbec řízení zahájeno nebylo. **Na základě výše uvedeného ÚPDI rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku A., části I. písm. b).**

ČD v souvislosti s napadením kapitol 6.1.4 a 6.1.5 napadají též související kapitoly 5.4 doplňkové služby a 5.5 Pomocné služby Změny Prohlášení 2017 a Změny Prohlášení 2018. V kapitolách 5.4 a 5.5 je pouze uveden výčet doplňkových a pomocných služeb tak, jak je uveden v § 23g odst. 2 a odst. 3 zákona o dráhách. ÚPDI neshledal rozpor těchto kapitol se zákonem o dráhách. **Proto ÚPDI rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku A., části I. písm. c) a části II., písm. b).**

ČD napadají dodržení ustanovení zákona o dráhách při zveřejnění Změny č. 2 Prohlášení o dráze 2017 a to s ohledem na čl. II zákona č. 319/2016 Sb. odst. 5 přechodná ustanovení, jenž stanoví, že na přidělování kapacity v roce 2017 se použijí ustanovení § 34b až § 34f a § 40 zákona o dráhách ve znění účinném do 31. 3. 2017, a ustanovení § 34e až § 34f zákona o dráhách ve znění účinném od 1. dubna 2017. Podle ustanovení § 34c zákona o dráhách účinném do 31. 3. 2017 zveřejňoval přidělcce prohlášení o dráze v Převážním a tarifním věstníku, zatímco ustanovení § 33 odst. 1 zákona o dráhách od 1. dubna 2017 umožňuje prohlášení o dráze zveřejnit na webu. Změny prohlášení o dráze pro přípravu a pro jízdní řád 2017 tak nebyly publikovány v souladu se zněním zákona o dráhách účinným do 31. března 2017, který se na ně dle tohoto zákona vztahuje.

SŽDC se se závěry ČD neztotožňuje, jelikož citovaný bod 5 jednoznačně uvádí, že „*na přidělování kapacity v kalendářním roce, ve kterém nabude účinnosti tento zákon, se použijí § ustanovení 34b až § 34f a § 40 zákona č. 266/1994 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona*“. Dle SŽDC publikace prohlášení o dráze (tedy jeho zveřejnění) však není přidělováním kapacity. Přechodná ustanovení zákona č. 319/2016 Sb. nestanoví, jakým způsobem má SŽDC postupovat, zveřejňuje-li změnu prohlášení o dráze. Termín přidělování v ustanovení § 33 zákona o dráhách není užit, forma publikace prohlášení o dráze nebyla jednoznačně určitelná. SŽDC je přesvědčena, že pokud by aplikovala režim dle zákona o dráhách ve znění účinném do 31. března 2017, ČD by napadly postup SŽDC v opačném gardu. Dle SŽDC se postup dle bodu 5 čl. II zákona č. 319/2016 Sb. vztahuje k vlastnímu procesu přidělování kapacity v užším smyslu.

ÚPDI konstatuje, že podle § 34e zákona o dráhách je oprávněn posuzovat, zda některá z částí zveřejněného prohlášení o dráze není v rozporu se zákonem o dráhách, neposuzuje však jednání přidělcce spočívající ve zveřejnění prohlášení o dráze. **Proto ÚPDI rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku A., části I., písm. d).**

ÚPDI čistě pro informaci dodává, že zveřejňování prohlášení o dráze a jeho změn nelze považovat za přidělování kapacity a přechodná ustanovení zákona č. 319/2016 Sb. problematiku zveřejňování prohlášení o dráze neřeší. Proto se pro zveřejňování prohlášení o dráze použije § 33 zákona o dráhách ode dne jeho účinnosti.

ČD napadají Prohlášení 2018 duben, a to konkrétně přílohu „L“ Vzorový návrh ujednání o sankčních platbách za narušení provozování drážní dopravy a nevyužití přidělené kapacity dráhy části A Vzorový návrh ujednání na regionální dráze provozované Advanced World Transport a. s. a části B Vzorový návrh ujednání na regionálních dráhách provozovaných PDV RAILWAY a. s. ve věci splnění zákonné povinnosti, uvést v prohlášení o dráze postup a zásady přidělce při mimosoudním řešení sporů mezi ním a žadatelem o přidělení kapacity dráhy a lhůtu pro mimosoudní řešení sporů dle ustanovení § 33 odst. 3 písm. i) zákona o dráhách.

ČD namítají, že Příloha L část A a B neobsahuje pravidla mimosoudního řešení sporů dle ustanovení § 33 odst. 3 písm. i) a písm. k) zákona o dráhách a tudíž jsou tyto části podle ustanovení § 580 odst. 1 občanského zákoníku neplatné. ČD dále namítají, že Příloha L část C k prohlášení o dráze obsahuje pravidla mimosoudního řešení sporů dle ustanovení § 33 odst. 3 pouze písm. k) a nikoliv také písm. i) zákona o dráhách. Dle názoru ČD nikdo nemůže být soudcem ve vlastní věci (nemo iudex in causa sua), nelze mimosoudní řešení koncipovat jen jako další kolo jednání mezi dopravci a přidělcem, nýbrž musí být za účasti třetí osoby coby nezávislého arbitra.

SŽDC má za to, že příloha „L“ nebyla dotčena změnou č. 1 Prohlášení o dráze 2018 a podání ČD je v rozporu s ustanovením § 34e odst. 1 zákona o dráhách. V naznačené věci je navíc již vedeno přezkumné správní řízení a zahájení dalšího řízení brání překážka dle § 48 odst. 1 správního řádu. Dle SŽDC jsou pak tvrzení ČD zcela zcestná. SŽDC upozorňuje, že ČD argumentují starou římskoprávní soudní zásadou, nezakotvenou do zákona o dráhách, navíc v mimosoudním řízení. Dle SŽDC byl údajně předložen autorský výklad Ministerstva dopravy k naznačené věci, které údajně uvedlo, že v případě mimosoudního přezkumu se nepochybně nejedná o obligatorní přezkum nezávislým arbitrem. Navíc proces ani není možný, neb právní úpravou je garantována možnost soudního přezkumu - zde by tak, dle petenta, existovala obligatorní arbitráž, jejíž výsledky by pak následně mohly být přezkoumávány ještě soudem. Naznačená konstrukce ČD je víc než absurdní, nemající oporu v zákoně o dráhách. Dle SŽDC aplikace ustanovení občanského zákoníku pak svědčí o nepochopení jeho materie, je zcela nepatřičná a nemístná a její přezkum je mimo působnost ÚPDI. Dle SŽDC informace, že Prohlášení o dráze 2018 neobsahuje náležitosti dle ustanovení § 33 odst. 3, písmeno i) a k) zákona o dráhách, je navíc nepravdivá a lživě osočující.

Podle ustanovení § 33 odst. 3 písm. i) zákona o dráhách musí být součástí prohlášení o dráze postup a zásady přidělce při mimosoudním řešení sporů při přidělu kapacity. Znění čl. II. odst. 5 zákona č. 319/2016 Sb., stanoví, že se na přidělování kapacity v roce 2017 použijí ustanovení § 34b až § 34f a § 40 zákona o dráhách ve znění účinném do 31. března 2017 a ustanovení § 34e až § 34f zákona o dráhách ve znění účinném od 1. dubna 2017. Mimosoudní řešení sporů mezi žadatelem o přidělení kapacity a přidělcem je bezesporu součástí procesu přidělování kapacity. Z tohoto důvodu uvedení postupu a zásad mimosoudních řešení sporů do prohlášení o dráze do přílohy L, nebo do jakékoliv jiné příslušné kapitoly, bude povinné až ode dne, kdy se takovéto postupy povinně uplatní, tedy od 1. ledna 2018. **Proto rozhodl ÚPDI tak, jak je uvedeno ve výroku A. části IV. písm. a).**

Ve věci vyjádření názoru SŽDC ohledně aplikace občanského zákoníku ÚPDI konstatuje, že neposuzoval platnost přílohy L části A a B s ohledem na občanský zákoník. Posouzení souladu přílohy „L“ části C se zákonem o dráhách není předmětem tohoto správního řízení. Další stanovisko ÚPDI k vyjádření SŽDC je uvedeno v odůvodnění k výroku B části IV. písm. b).

Část odůvodnění vztahující se k výročkům pod písm. B výrokové části rozhodnutí:

ČD napadají rozpor kapitoly 1.1.1 Státní správa ve věcech drah železničních Změny Prohlášení 2017 a Změny Prohlášení 2018 se zákonem o dráhách v tom, že Drážní inspekce není drážním správním úřadem, byť vykonává státní správu ve věcech drah. Text by tedy měl dle ČD znít takto: „*Státní správu ve věcech drah vykonávají Úřad..., Drážní inspekce a drážní správní úřady, kterými jsou ...Ministerstvo dopravy a Drážní úřad.*”

SŽDC konstatuje, že ČD napadá spíše terminologické označení správních úřadů, kdy SŽDC v textu Prohlášení o dráze 2017 a 2018 označuje i Drážní inspekci za drážní správní úřad, když zákon o dráhách věc nově terminologicky pojímá odlišně. Dle SŽDC ČD sice zřejmě správně reflektovaly změnu zákona o dráhách, nicméně nelze označit text užitý SŽDC za nepravdivý. Drážní inspekce je nepochybně správním úřadem, jde o správní úřad sui generis, a je též zcela zřejmé, že působí v oblasti drah. Drážní inspekce tedy spadá pod okruh drážních správních úřadů v širším smyslu, tedy nikoli jen v úzkém smyslu zákona o dráhách. Vzhledem k tomu, že v první větě kapitoly 1.1.1 není uvedeno, že jde o drážní správní úřady ve smyslu zákona o dráhách, je námitka ČD marginální a neopodstatněná a k porušení zákona o dráhách nepochybně nedošlo.

ÚPDI konstatuje, že podle ustanovení § 54 zákona o dráhách státní správu vykonávají drážní správní úřady, kterými jsou Ministerstvo dopravy a Drážní úřad. Působnost drážních správních úřadů vykonávají v rozsahu stanoveném tímto zákonem též obce v přenesené působnosti. Znění ustanovení § 54 zákona o dráhách explicitně stanoví, že státní správu vykonávají rovněž Drážní inspekce a ÚPDI, tyto úřady však vyčleňuje z kategorie drážních správních úřadů. Pojem drážní správní úřad je v zákoně o dráhách opakovaně běžně používán. Pokud tedy SŽDC zahrnula Drážní inspekci do kategorie drážních správních úřadů, uvedla žadatele v omyl. ÚPDI nesouhlasí s názorem SŽDC, že Drážní inspekce tedy spadá pod okruh drážních správních úřadů v širším smyslu. Prohlášení o dráze je dokument zpracovaný na základě ustanovení § 33 zákona o dráhách a zavedením vlastní terminologie v rozporu s pojmy definovanými v zákoně o dráhách je zavádějící. Současně ÚPDI konstatuje, že tato terminologie byla stejná i v zákoně o dráhách ve znění účinném do 31. března 2017, a změnou nebyla ovlivněna, jak se mylně SŽDC domnívá. **Na základě výše uvedeného ÚPDI rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku B., části I., písm. a) a části II. písm. a).**

ČD dále napadají kapitolu 2.2.1 Požadavky na žadatele o kapacitu dráhy Změny Prohlášení 2017. Jestliže odstavec 5 přechodných ustanovení zákona č. 319/2016 Sb. stanoví, že pro přiděl kapacity na r. 2017 se použijí ustanovení § 34b až § 34f a § 40 zákona č. 266/1994 Sb., ve znění účinném do 31. března 2017, nelze ustanovení § 34d tohoto zákona nahrazovat ustanovením § 34 zákona č. 266/1994 Sb., ve znění po účinném od 1. dubna 2017.

Argumentace SŽDC je totožná jako 1.4.3 s tím, že je nutno vnímat zpoždění ČR s transpozicí Směrnice 2012/34/EU. SŽDC tak dílem chrání též zájmy České republiky a nepovažuje to za rozporné se zákonem o dráhách. Navíc je třeba vnímat i ostatní legislativu platnou v České republice, jako je například Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 913/2010 ze dne 22. září 2010 o evropské železniční síti pro konkurenceschopnou nákladní dopravu, které do českého právního řádu zavedl pojem žadatele bez licence dlouho před účinností zákona č. 319/2016 Sb.

ÚPDI rozhodl s ohledem na čl. II. Přechodná ustanovení odst. 5 zákona č. 319/2016 Sb., jenž stanoví, že na přidělování kapacity v roce 2017 se použijí ustanovení § 34b až § 34f a § 40

zákonu o dráhách ve znění účinném do 31. března 2017. Na přidělování kapacity se tedy použije ustanovení § 34d zákona o dráhách ve znění účinném do 31. března 2017.

V souladu s ústavně právní zásadou enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí mimo jiné reflektovanou v ustanovení § 10 správního řádu je tedy nutné konstatovat, že pravomoc rozhodovat o ohrožení hospodářské vyváženosti a o převažujícím účelu přeshraniční drážní dopravy je svěřena ÚPDI ustanovením § 34d zákona o dráhách. S ohledem na skutečnost, že rozhodování o ohrožení hospodářské vyváženosti a o převažujícím účelu přeshraniční drážní dopravy jsou procesy, které mají předcházet procesu přidělování kapacity a jsou s ním neoddělitelně spjaty, se ustanovení § 34d zákona o dráhách na proces přidělení kapacity dráhy v roce 2017 nepoužije, neboť je vyloučeno přechodným ustanovením obsaženým v odst. 5 čl. II zákona č. 319/2016 Sb. Uvedené tedy znamená, že zákonodárce vyloučil v roce 2017 rozhodování o hospodářské vyváženosti a o převažujícím účelu přeshraniční drážní dopravy z kompetence jak ÚPDI, tak Drážního úřadu (krom řízení o převažujícím účelu přeshraniční drážní dopravy zahájených do 31. 3. 2017) a žádný jiný orgán k těmto rozhodováním kompetentní být nemůže.

Znění textu kapitoly 2.2.1 „*Osoba, která není usazená na území České republiky a hodlá podat žádost o přidělení kapacity dráhy pro účely provozování přeshraniční osobní drážní dopravy, písemně oznámí tuto skutečnost Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře nejpozději 2 měsíce před podáním řádné žádosti o přidělení kapacity dráhy do ročního jízdního řádu*“ je v rozporu s § 34d odst. 3 zákona o dráhách ve znění účinném do 31. března 2017, který ukládá povinnost sdělit výše zmíněné skutečnosti přidělci, provozovateli dráhy, pokud není přidělcem, a drážnímu správnímu úřadu. Neukládá je tedy sdělit ÚPDI, jak je v kapitole nesprávně uvedeno. To samozřejmě platí pouze v době vydávání tohoto rozhodnutí však nejpozději do 31. prosince 2017, právě s ohledem na výše uvedená přechodná ustanovení.

Dále znění textu kapitoly 2.2.1 „*Osoba, která hodlá podat žádost o přidělení kapacity dráhy pro účely provozování osobní drážní dopravy bez smlouvy o veřejných službách v přepravě cestujících, oznámí tuto skutečnost nejpozději 2 měsíce před podáním žádosti Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře*“, sice není v rozporu s ustanovení § 34d zákona o dráhách, toto ustanovení ale nelze na základě výše uvedených přechodných ustanovení v roce 2017 použít, jak bylo zdůvodněno výše.

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 869/2014 ze dne 11. srpna 2017 (dále jen „prováděcí nařízení Komise“) stanovuje v článku 3 odst. 1 povinnost žadatele o kapacitu oznámit záměr provozovat novou službu v **mezinárodní osobní dopravě dotčeným regulačním subjektům** předtím, než o kapacitu požádá. Dotčenými regulačními subjekty jsou v tomto případě subjekty kompetentní provádět test hlavního účelu a test hospodářské vyváženosti podle prováděcího nařízení Komise v jednotlivých členských státech. V České republice není k provádění výše uvedených testů ve správních řízeních, která by započala po 31. března 2017, kompetentní v roce 2017 žádný správní orgán, a tedy nelze ani ukládat povinnost oznamovat záměr provozovat novou službu v **mezinárodní osobní dopravě** na základě prováděcího nařízení Komise nad rámec povinnosti uložené v § 34d odst. 3 zákona o dráhách ve znění účinném do 31. března 2017.

Výše uvedený text kapitoly 2.2.1 je tedy v době vydávání tohoto rozhodnutí však, nejdéle pro rok 2017, v rozporu se zákonem o dráhách. **Proto ÚPDI rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku B., části I., písm. b).**

ČD napadají kapitolu 2.2.4 Bezpečnostní certifikát – osvědčení dopravce Změny Prohlášení 2017 a Změny Prohlášení 2018. ČD namítají, že z čl. 31 odst. 2 směrnice EP a Rady 2016/798 o bezpečnosti železnic plyne, že pro dopravce, kterým musí být vydáno osvědčení mezi 15. červnem 2016 a 16. červnem 2019, se vydá osvědčení dle směrnice 2004/49/ES a pozbude platnosti dnem v něm stanoveným. Pokud tedy některý členský stát transponuje směrnicí EP a

Rady 2016/798, Komise vydá prováděcí předpisy dle čl. 10 odst. 10 směrnice EP a Rady 2016/798 a Agentura začne vydávat jednotné osvědčení, nelze dopravci bránit v přístupu k síti proto, že jeho osvědčení vydala Agentura a nikoliv Drážní úřad.

SŽDC k uvedenému předkládá, že se ČD odkazují pouze na ustanovení směrnic EU. Ustanovení § 24a odst. 1 písm. a) bod 1. zákona o dráhách řeší problematiku usazení provozovatele drážní dopravy a nikoli bezpečnostní certifikát, který je řešen v rámci bodu 2.2.4 prohlášení o dráze. Dle SŽDC ČD nesplnily zákonný požadavek dle ustanovení § 34e odst. 2 zákona o dráhách v tom, že „Návrh musí obsahovat údaje o tom, která část prohlášení o dráze je v rozporu s tímto zákonem, v čem je tento rozpor spatřován, a označení důkazů potřebných k jeho prokázání.” Dle SŽDC není napadená část prohlášení o dráze v rozporu se jmenovaným ustanovením zákona o dráhách, proto SŽDC požaduje doplnění žádosti ze strany ČD. SŽDC dále předkládá, že směrnice EU není nadána přímým účinkem a ve vztahu k SŽDC se jejího textu nelze platně dovolat, což je dáno judikaturou. SŽDC se dále cítí dotčena tím, že si ČD dovolily předložit návrh textu prohlášení, a považuje takovýto počín za protiprávní ve vztahu k ustanovení § 33 a 34e odst. 3 zákona o dráhách. Navíc dle SŽDC je návrh ČD v rozporu s ustanovením § 24a zákona o dráhách.

Lhůta pro provedení Směrnice Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2016/798 o bezpečnosti železnic je až do 16. června 2019. K dnešnímu dni, stejně jako v době platnosti změn obou prohlášení, nedošlo k marnému uplynutí této lhůty. Dle § 34h zákona o dráhách nelze uznat osvědčení dopravce vydané Evropskou agenturou pro železnice. Pokud by se skutečně vyskytl případ, kdy by bylo nutno osvědčení v rozporu s ustanovením § 34h zákona o dráhách uznat, vyžadovalo by to zvláštního posouzení přímého účinku směrnic a ve své době účinných přímo použitelných předpisů EU. Takovýto případ nelze dopředu zahrnovat do prohlášení o dráze, stejně jako nelze prohlášení posuzovat podle budoucích změn právních předpisů, které pro nastolení souladu s předpisy EU bude nutno provést. Řešení, navrhované ČD, je v rozporu s ustanovením § 34h zákona o dráhách, dle kterého zatím nelze uznávat osvědčení dopravce vydané Evropskou agenturou pro železnice. Podle ustanovení § 34h odst. 5 zákona o dráhách dopravce, který je držitelem osvědčení dopravce uděleného úřadem jiného členského státu, prokazuje drážnímu správnímu úřadu splnění podmínek pro udělení osvědčení dopravce uvedených v ustanovení § 34h odstavci 3 písm. b) až d) zákona o dráhách. Drážní správní úřad v tomto případě dopravci vydá pouze část osvědčení dopravce uvedenou v ustanovení § 34h odstavci 4 písm. b) zákona o dráhách. Podle kapitoly 2.2.4 vydává osvědčení dopravce Drážní úřad, varianta vydání části osvědčení dopravce podle § 34h odstavce 4 písm. a) zákona o dráhách úřadem jiného členského státu zde není zmíněna, přestože jí zákon o dráhách dovoluje. ÚPDI tedy shledal rozpor s ustanovením § 34h odst. 5 zákona o dráhách v tom, že znění kapitoly neumožňuje uznat část osvědčení dopravce uvedené pod písmenem a) vydané úřadem jiného členského státu. Podle ustanovení § 33 odst. 1 zákona o dráhách přídělce alespoň 30 dnů přede dnem zveřejnění prohlášení o dráze umožní osobám, které o to mají zájem, aby se vyjádřily k jeho obsahu. Jelikož tato možnost vzhledem k účinnosti novely zákona o dráhách a vzhledem potřebě vydat změny ke dni účinnosti novely dána být nemusela, neshledal ÚPDI za protiprávní, aby kterýkoliv z žadatelů navrhl znění prohlášení. Takovýto návrh není pro přídělce nikterak závazný a ÚPDI se jím nevázal. **Na základě výše uvedeného ÚPDI rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku B), části I., písm. c) a části II., písm. b).**

ČD napadají kapitolu 5.2 Minimální přístupový balíček písm. e) Změny Prohlášení 2017 a Změny Prohlášení 2018. ČD namítají, že audiovizuální informace cestujícím se poskytují pomocí zařízení, které lze začlenit pod ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 76/2017 Sb., o obsahu a rozsahu služeb poskytovaných dopravci provozovatelem dráhy a provozovatelem zařízení služeb (dále jen „vyhláška č. 76/2017 Sb.“), resp. začlenit pod odstavec 2 písm. a) Přílohy II.

směrnice 2012/34/EU. Nejedná se tedy o součást minimálního přístupového balíčku ve smyslu ustanovení § 2 uvedené vyhlášky, resp. odstavce 1 Přílohy II. uvedené směrnice. Předmětná úprava by tedy měla být zařazena v kapitole 5.3.

SŽDC namítá, že ČD napadají kapitolu 5.2 písm. e) obou prohlášení o dráze, nevedly však konkrétně, se kterým ustanovením je v rozporu. SŽDC požaduje doplnění, aby se k věci mohla vyjádřit. ČD dle názoru SŽDC evidentně nezohlednily text přílohy vyhlášky č. 76/2017 Sb., bod 7 ve znění: „*sdělovacího zařízení pro přenos informací obsahujícího přenosové cesty, zařízení koncová, spojovací, přenosová, zapojená do samostatných okruhů nebo telefonní, dálkopisné, datové a rádiové sítě, zařízení rozhlasová a dále zařízení hodinová, informační, průmyslové televize a požární signalizace.*“. SŽDC upozorňuje, že se ČD odkazují na ustanovení § 2 vyhlášky č. 76/2017 Sb. a používají termín „minimální přístupový balíček“, zatímco vyhláška č. 76/2017 Sb. definuje pouze minimální rozsah služeb. SŽDC z podání dovozuje, že **ČD - dopravce - nechce mít tyto služby v rámci základního přístupového balíku, ale dožaduje se výslovně toho, aby za tyto služby platil zvlášť, co by za zařízení služeb.** Uvedené sice dle SŽDC není zcela v zájmu dopravců a nepochybně to přinese vyšší ekonomický zisk SŽDC, a to k tíži dopravců. SŽDC je sice přesvědčena, že nepochybila, nicméně případnou změnu ještě zváží. SŽDC je přesvědčena, že předmětné ustanovení není v rozporu se zákonem o dráhách, a proto je tato námitka zcela bezpředmětná.

Poskytování audiovizuálních informací cestujícím (v prostoru železniční stanice) je dle názoru ÚPDI bezpochyby provozování zařízení služeb „informační systémy pro cestující o příjezdu a odjezdu vlaků, výlukách, službách dopravců a dalších dopravních spojení v rámci integrovaných dopravních systémů“. Takovéto zařízení služeb je podle ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 76/2017 Sb. provozní součástí železniční stanice. Podle ustanovení § 2 odst. 9 zákona o dráhách je železniční stanice zařízením služeb. Takovéto zařízení provozuje dle ustanovení § 23d odst. 1 zákona o dráhách provozovatel zařízení služeb jako služby bezprostředně související s provozováním drážní dopravy. Použití takového zařízení naopak není poskytnutí služby dle ustanovení § 23 odst. 1 písm. a) zákona o dráhách, které poskytuje provozovatel dráhy v rámci využití přidělené kapacity a jejíž minimální rozsah a obsah stanoví ustanovení § 2 vyhlášky č. 76/2017 Sb. Podle kapitoly 5.3.1 Změny prohlášení 2017 a Změny Prohlášení 2018 provozovatel zařízení služeb poskytuje dopravcům prostřednictvím tohoto zařízení služby bezprostředně související s provozováním drážní dopravy nediskriminačním způsobem za cenu sjednanou podle cenových předpisů. Taxativní výčet služeb je uveden v kapitole 5.3, kde jsou zařazeny i provozní součásti železničních stanic ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 písmeno a) vyhlášky č. 76/2017 Sb. Poskytování audiovizuálních informací cestujícím prostřednictvím „informačních systémů pro cestující“, tedy prostřednictvím zařízení služeb jako provozní součástí železniční stanice je v rozporu s ustanovením § 23d odst. 1 a v rozporu s ustanovením § 23 odst. 1 písm. a) zákona o dráhách zařazeno do kapitoly 5.2 jako služba související s použitím dráhy a provozem drážního vozidla, přestože jde o službu bezprostředně související s provozováním drážní dopravy.

ÚPDI se ztotožňuje s tvrzením ČD, že tyto služby se začleňují pod odstavec 2 písm. a) Přílohy II. směrnice 2012/34/EU a že se tedy nejedná tedy o součást minimálního přístupového balíčku ve smyslu odstavce 1 Přílohy II směrnice 2012/34/EU. Dle názoru ÚPDI ČD uvedly, že v dotčeném prohlášení vidí rozpor s ustanovením § 2 respektive ustanovením § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 76/2017 Sb., kterými se provádějí ustanovení § 23 odst. 1 písm. a) a ustanovení § 23d odst. 1 zákona o dráhách. Rozpor s příslušným zněním vyhlášky je ve své podstatě rozporem i s příslušným ustanovením zákona, jak bylo zdůvodněno výše. Z podání ČD bylo jednoznačně patrné, v čem spatřuje rozpor s prováděcí vyhláškou, tedy i se zákonem, který tato vyhláška provádí. Z vyjádření SŽDC též vyplývá, že meritum námítky ČD bezpochyby jednoznačně porozuměla. ÚPDI tedy i s ohledem na § 3 správního řádu již další vysvětlení od ČD

nepožadoval. ÚPDI nesouhlasí s tvrzením SŽDC, že je třeba zohlednit text přílohy vyhlášky č. 76/2017 Sb., bod 7 ve znění: „*sdělovacího zařízení pro přenos informací obsahujícího přenosové cesty, zařízení koncová, spojovací, přenosová, zapojená do samostatných okruhů nebo telefonní, dálkopisné, datové a rádiové sítě, zařízení rozhlasová a dále zařízení hodinová, informační, průmyslové televize a požární signalizace*“. Uvedený bod je nesporně výčtem sdělovacích zařízení provozovatele dráhy, které je dopravce oprávněn použít za účelem komunikace a výměny informací mezi dopravcem a provozovatelem dráhy. Účelem těchto zařízení, která jsou součástí dráhy, je zajistit provozování drážní dopravy. Tato zařízení nepoužívá provozovatel služeb k poskytování audiovizuálních informací cestujícím na základě požadavku dopravce. Účelem těchto zařízení není poskytování služeb bezprostředně souvisejících s provozováním drážní dopravy. ÚPDI připouští, že v některých stanicích může fyzicky jedno zařízení plnit obě funkce. ÚPDI nevidí závadu v tom, že se ČD odkazují na vyhlášku č. 76/2017 Sb., a používají termín minimální balíček. ČD se odkazují jak na směrnici 2012/34/EU, tak na národní legislativu. Poukazují přitom na rozpor prohlášení o dráze pro názornost jak s předpisy národními, tak s předpisy EU. Ve věci tvrzení SŽDC, že tyto služby nebudou v rámci základního přístupového balíku, ale budou se platit jako zařízení služeb zvlášť, a že to přinese k tíži dopravců vyšší zisk pro SŽDC, ÚPDI upozorňuje, že ceny za obě služby jsou věcně regulovány. Jelikož tedy dojde ke snížení nákladů základního přístupového balíku, jak sama SŽDC uvádí, bude SŽDC povinna ceny úměrně upravit a uvést do souladu se zákonem č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenách“) a do souladu s příslušným cenovým rozhodnutím, vydaným podle § 10 zákona o cenách [v době vydání tohoto rozhodnutí byl účinný Výměr MF č. 01/2017 ze dne 25. listopadu 2016, kterým se vydává seznam zboží s regulovanými cenami ve znění pozdějších změn (dále jen „účinný výměr MF“)]. **Na základě výše uvedeného ÚPDI rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku B, části I., písm. d) a části II., písm. c).**

ČD napadají kapitolu 5.3 Přístup k zařízení služeb a nabídka služeb Změny Prohlášení 2017 a Změny Prohlášení 2018. ČD namítají, že pokud SŽDC provozuje el. předtápěcí stojany, měly by být v prohlášení o dráze rovněž uvedeny, viz ustanovení § 3 odst. 4 písm. h) vyhlášky č. 76/2017 Sb.

SŽDC uvádí, že si není jista, na základě kterého ustanovení zákona o dráhách ve znění před 1. dubnem 2017 by měl být text Prohlášení o dráze 2017 v uvedené věci vadný. SŽDC není známo, na základě čeho ČD dovozuje, že elektrické předtápěcí stojany spadají pod ustanovení § 3 odst. 4 písm. h) vyhlášky č. 76/2017 Sb., navíc dle SŽDC nezařazení stojanů do prohlášení o dráze nelze považovat za rozpor se zákonem o dráhách.

V kapitole 5.4.3 přečíslované na 5.4.2 Prohlášení 2017 duben i Prohlášení 2018 duben s nadpisem „Servis pro vlaky“ je uvedeno, že v železničních stanicích provozovaných SŽDC jsou k dispozici zařízení pro předtápění, zásobování vodou a další zařízení. Přehled stanic s tímto vybavením je zveřejněn na Portálu provozování dráhy, kde jsou uvedeny mimo jiné i topné stojany. Případné využití těchto zařízení musí dopravce předem projednat s místně příslušným Oblastním ředitelstvím. SŽDC tedy předmětná zařízení provozuje a jejich využití nabízí prostřednictvím Portálu provozování dráhy. Podle ustanovení § 23g odst. 2 písm. b) zákona o dráhách je doplňkovou službou předtápění drážního vozidla určeného pro přepravu osob. Členění zařízení služeb je uvedeno v ustanovení § 3 odst. 4 vyhlášky č. 76/2017 Sb., kde je pod písmenem h) uvedeno „*zařízení se zdrojem jiné než trakční elektrické energie, určené pro připojení železničních kolejových vozidel*“. Pro předtápění drážního vozidla jako služby je nutno vozidlo připojit ke zdroji, nebo k trolejovému vedení. Pokud vozidlo není vybaveno sběračem elektrického proudu, je nutno jej připojit buď k hnacímu vozidlu, nebo k jinému zdroji. Pro takovýto zdroj se používá odborný název předtápěcí stojan. SŽDC podmínky provozu takovéhoho zařízení řeší ve svém vnitřním předpisu E 7 „*Předpis pro provoz elektrických pevných napájecích*

zařízení drážních kolejových vozidel“. Už ze samotného názvu předpisu vyplývá, že takovéto zařízení je bezpochyby „zdrojem jiné než trakční elektrické energie, určené pro připojení železničních kolejových vozidel“ a že například i z toho mohly ČD dovodit, že elektrické předtápěcí stojany spadají pod ustanovení § 3 odst. 4 písm. h) vyhlášky č. 76/2017 Sb. Podle ustanovení § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách prohlášení o dráze obsahuje podmínky poskytování služeb prostřednictvím zařízení služeb dostupných z určené dráhy, cenu za poskytnutí těchto služeb a cenu za užití vlečky sloužící k napojení zařízení služeb. Seznam zařízení služeb a jejich nabídka je uvedena v kapitole 5.3, předtápění drážního vozidla určeného pro přepravu osob zde však uvedeno není. Vzhledem k tomu, že SŽDC provozuje pevná elektrická napájecí zařízení drážních kolejových vozidel, vyplývá zde i zákonná povinnost daná § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách tuto službu uvést do prohlášení o dráze. **Na základě výše uvedeného ÚPDI rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku B. části I., písm. e) a části II., písm. d).**

ČD napadají kapitolu 5.3.1.1 Provozování součástí železničních stanic Změny Prohlášení 2017 a Změny Prohlášení 2018. Namítají, že ust. 3 odst. 2 vyhlášky č. 76/2017 Sb. je nutno interpretovat ve světle jím prováděného zákona o dráhách, jmenovitě jeho ustanovení § 23d zákona o dráhách, zejména odst. 1 a 3. Tzn., že v těch stanicích, kde se provozní součásti dle ustanovení § 3 odst. 1 vyhlášky č. 76/2017 Sb. nachází, lze jejich použití dopravcům odepřít jen v případech dle ustanovení § 23d odst. 3 zákona č. 266/1994 Sb., ve znění zákona č. 319/2016 Sb. Jinak by osobní stanice přestaly být obligatorně poskytované služby. ČD navrhuje upravit text následujícím způsobem: „*Provozní součásti zařízení služeb - železniční stanice není SŽDC povinna dopravcům poskytovat, pokud v dotčené stanici neexistují, nebo pokud jsou splněny podmínky ustanovení obecně závazných právních předpisů umožňujících odepřít přístup ke službám souvisejícím s těmito provozními součástmi*“

K problematice bodu 5.3.1.1 SŽDC uvádí, že není povinna provozovat v železniční stanici vše, co si ČD budou přát, a názory ČD nepovažuje za seriózní právní argumentaci. Dle SŽDC je především nutno vycházet z ustanovení § 21 vyhlášky č. 177/1995 Sb., které jednoznačně stanoví nutný rozsah vybavení železniční stanice. Povinnost, aby v rámci železniční stanice SŽDC cokoli jiného komukoli poskytovala, pokud takové zařízení nevlastní, či jej provozovat nehodlá, případně nemůže, žádný předpis neukládá. To přebírá též vyhláška č. 76/2017 Sb., když v textu ustanovení § 3 odst. 2 stanoví: „*V železniční stanici nemusí být vždy provozovány všechny provozní součásti podle odstavce 1.*“ Neukládá tedy ani povinnost cokoli nutně provozovat.

Provozní součásti stanice, tak jak jsou popsány v § 3 odst. 1 vyhlášky č. 76/2017 Sb., nejsou dle názoru ÚPDI doplňkovými a pomocnými službami dle ustanovení § 23g odst. 2 a odst. 3 zákona o dráhách. Proto se na ně vztahuje i odstavec 3 a odstavec 4 ustanovení § 23d zákona o dráhách. Provozovatel zařízení služeb poskytuje dle ustanovení § 23d odst. 3 zákona o dráhách tyto služby bez zbytečného odkladu a v čase odpovídajícím jejich povaze a cíli. Provozovatel zařízení služeb smí poskytnutí těchto služeb odepřít jen za podmínek v citovaném paragrafu stanovených. To se vztahuje na poskytování všech služeb (s výjimkou pomocných a doplňkových), nikoliv pouze těch, které se poskytují prostřednictvím zařízení popsaných v ustanovení § 21 vyhlášky č. 177/1995 Sb.

Zmiňovaný § 21 vyhlášky č. 177/1995 Sb. je navíc součástí hlavy druhé (Technické podmínky a požadavky pro stavbu dráhy celostátní, dráhy regionální, vlečky a pro stavby na těchto dráhách), na kterou je zmocnění k provedení uvedeno v § 5 odst. 5 zákona o dráhách. Ten stanovuje technické podmínky a požadavky bezpečnosti pro stavby dráhy a stavby na dráze, nikoliv pak pravidla poskytování služeb. ÚPDI dále upozorňuje na § 88 odst. 1 vyhlášky č. 177/1995 Sb., podle kterého technické podmínky a požadavky pro stavby neplatí pro stavby drah

a stavby na dráze, pro která byla projektová dokumentace ověřena ve stavebním řízení před účinností vyhlášky. V praxi to tedy znamená, že ani zmíněný § 21 vyhlášky č. 177/1995 Sb. na řadu staveb neplatí. Nelze proto aplikovat ustanovení vyhlášky č. 177/1995 Sb. v souvislosti s postupem při poskytování služeb.

ÚPDI dále konstatuje, že ani také není v zákoně o dráhách žádná výjimka, že pro poskytování zařízení služeb musí být splněn požadavek hospodárnosti nakládání s prostředky a majetkem, jak SŽDC uvedla v kapitole 5.3.1.1. SŽDC je povinna poskytnout tyto služby za cenu sjednanou podle cenových předpisů, tj. podle zákona o cenách a v souladu s příslušným cenovým rozhodnutím vydaným podle ustanovení § 10 zákona o cenách, tedy účinným výměrem MF. Dle účinného výměru MF jeho části II. položky 12 je užití zařízení služeb bezprostředně souvisejících s provozováním drážní dopravy službou, u které se uplatňují věcně usměrňované ceny. Do této ceny lze promítnout pouze ekonomicky oprávněné náklady a přiměřený zisk. Stanoví-li tedy SŽDC bezchybně cenu za použití služeb, nehrozí, že by nebyl splněn požadavek hospodárnosti nakládání s prostředky a majetkem. Znění ustanovení § 3 odst. 2 vyhlášky č. 76/2017 Sb., které uvádí, že v železniční stanici nemusí být vždy provozovány všechny provozní součásti podle odstavce 1, je nutno vykládat v souladu s ustanovením § 23d odst. 3 zákona o dráhách. Zde se uvádí, že provozovatel poskytuje tyto služby v čase odpovídajícím jejich povaze a cíli. To znamená, že například pokud v nočních hodinách není provozována žádná osobní drážní doprava, není provozovatel stanice povinen službu spojenou s touto dopravou poskytovat. Zákon o dráhách ve spojitosti se zněním ustanovení § 3 odst. 2 vyhlášky č. 76/2017 Sb. stanovuje, že se nikomu neukládá takováto zařízení nově budovat. Zákon o dráhách pouze stanovuje podmínky opětovného uvedení do provozu takového zařízení v případě, že služby nebyly více jak 2 roky provozovány. Předmětný text kapitoly 5.3.1.1, ve kterém si SŽDC dopředu popírá povinnost poskytovat zařízení služeb železniční stanice a navíc přisvojuje právo rozhodovat o poskytování služeb na základě účelnosti a hospodárnosti, na základě výše uvedeného není v souladu s § 23d odst. 3 zákona o dráhách. **Na základě výše uvedeného ÚPDI rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku B. části I., písm. f) a části II., písm. e).**

ČD napadají kapitolu 5.3.1.4 Odstavné koleje Změny Prohlášení 2017 a Změny Prohlášení 2018 a namítají, že SŽDC dle svého tvrzení formálně neprovozuje odstavné koleje, coby zařízení služeb dle ustanovení § 3 odst. 3 vyhlášky č. 76/2017 Sb., ale současně umožňuje dlouhodobé odstavení vlaků na staničních kolejích. ČD pak napadají zpoplatňování takového odstavení, jelikož ve Výměru MF č. 01/2017, kterým se vydává seznam zboží s regulovanými cenami (Cenový věstník částka 12/2016) ve znění výměru MF č. 02/2017, není stanoven způsob výpočtu sazby. Jedná se nicméně o užití železniční infrastruktury, tudíž by to dle čl. 29 odst. 1 směrnice 2012/34/EU mělo regulaci podléhat. Pokud by se nejednalo o využití (zařízení) služeb, může se jednat jen o použití dráhy ve smyslu ustanovení § 2 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 76/2017 Sb. ve vazbě na odst. 5 její přílohy, které je provozovatel dráhy povinen dopravci dle ustanovení § 23 odst. 1 písm. a) zákona o dráhách, ve znění po účinnosti zák. č. 319/2016 Sb. umožnit. Pak by ale použití odstavných kolejí záleželo na dopravci, a nikoliv na provozovateli dráhy, jak je uvedeno v kapitole 5.3.1.4. ČD v tom vidí rozpor se zákonem o dráhách.

Pro SŽDC není zřejmé, jaké ustanovení zákona o dráhách bylo porušeno, jelikož ČD argumentují toliko s nezávaznou preambulí Směrnice 2012/34/EU. Zakáz, o kterém ČD hovoří, pak SŽDC v zákoně o dráhách nespátřuje, dlouhodobé odstavení vozidel tedy není platnou právní úpravou zakázáno. Dle SŽDC jsou obchodní zájmy dopravce čistě věcí ČD a nemusejí jak SŽDC, tak ÚPDI, vůbec zajímat. Proto považuje poukaz ČD za zcela scestný. Ustanovení nezávazné preambule směrnice EU nelze přímo aplikovat. Dle SŽDC ČD nesplnily zákonnou náležitost podání dle ustanovení § 34e odst. 2 zákona o dráhách, jelikož neuvedly údajně porušené ustanovení zákona o dráhách. Jejich námitka je tedy zcela bezpředmětná a nemůže být

předmětem přezkumu. Přestože SŽDC v prohlášení o dráze uvádí, že neprovozuje zařízení služeb odstavné koleje, umožňuje dopravcům krátkodobé i dlouhodobé odstavení vozidel na kolejích, které nejsou primárně určeny k odstavování drážních vozidel a ani nejsou označeny jako příslušné zařízení služeb. Pokud ÚPDI shledá žádost ČD za oprávněnou, SŽDC žádá, aby ÚPDI svým rozhodnutím zakázal jak provozovatelům dráhy, tak i dopravcům, provádět dlouhodobé i krátkodobé odstavení drážních vozidel jinde, nežli na zařízení služeb odstavné koleje, tedy mimo síť provozovanou SŽDC.

Z podání ČD jednoznačně vyplývá, že ČD napadají skutkový stav, že SŽDC provozuje zřízení služeb, aniž by o tom uvedla v prohlášení o dráze požadované informace, jak jí to ukládá § 33 zákona o dráhách a v rozporu s podmínkami stanovenými v § 23d zákona o dráhách. Z textu vyjádření SŽDC „*umožňuje dopravcům krátkodobé i dlouhodobé odstavení vozidel*“ jednoznačně vyplývá, že SŽDC **poskytuje službu odstavení vozidel** na kolejích, které nejsou primárně určeny k odstavování. Na základě primárního určení kolejí SŽDC dospěla k názoru, že nejde o poskytování služby. Proto takovouto „službu“ nenabízí a ani za ní nevyžaduje úhradu. Podle ustanovení § 2 odst. 9 zákona o dráhách se zařízením služeb rozumí železniční stanice, odstavné koleje, čerpací stanice a jiná technická zařízení, která **slouží** k poskytování služeb bezprostředně souvisejících s provozováním drážní dopravy na dráze celostátní nebo regionální anebo na veřejně přístupné vlečce. Skutečnost, že na těchto kolejích SŽDC „*umožňuje dopravcům krátkodobé i dlouhodobé odstavení vozidel*“ dokazuje, že tyto koleje **slouží** k poskytování služeb bez ohledu na to, že slouží i provozování drážní dopravy.

Přikloníme-li se k definici zařízení služeb z eurokonformního pohledu, pak podle článku 4 bodu 11 směrnice 2012/34/EU je zařízením služeb zařízení, které bylo zřízeno jako celek, nebo z části, aby **umožnilo** poskytování jedné nebo více služeb uvedených v bodech 2 – 4. v příloze II směrnice 2012/34/EU. Koleje v železničních stanicích, byly nepohybně zřízeny, aby **poskytovaly jak možnost jízdy vlaku, tak možnost poskytování služby odstavení vozidla**, byť se ve své době pojem služba pro odstavení vozidel nepoužíval.

Podle § 2 odst. 1 zákona o dráhách je dráhou cesta určená k pohybu drážních vozidel včetně pevných zařízení potřebných pro zajištění bezpečnosti a plynulosti drážní dopravy. Všechny koleje, včetně kolejí odstavných, jsou nepochybně dráhou. Pokud je třeba odstavit vozidlo na odstavnou kolej, musí se na ní dopravit. To v praxi nenastává jinak, než formou pohybu drážních vozidel po dráze, tedy i po odstavné koleji. Odstavná kolej je tedy součástí dráhy ve smyslu definice dle ustanovení § 2 odst. 1 zákona o dráhách. SŽDC, jak sama doznala, **fakticky** službu odstavení vozidel provozuje, a to na zařízení - kolejích, které poskytnutí takové služby umožňuje. Pokud se však tato kolej použije k odstavení vozidel, stává se z ní podle § 2 odst. 9 zákona o dráhách odstavná kolej sloužící k poskytování služeb, i když se jako odstavná kolej nenazývá. Výše uvedené platí pouze v případech, kdy kolej odstavování vozidel umožňuje. To není stanoveno ani tak technickými parametry koleje, ale její potřebou pro provozování drážní dopravy, tj. účelem, ke kterému slouží. Provozní objem zařízení služeb ve smyslu § 23d odst. 3 písm. b) bodu 1 zákona o dráhách je tedy dán časovým prostorem, kdy lze koleje určené pro provozování drážní dopravy vyčlenit pro provozování služeb. Pokud tedy bude nutno koleje pro účely provozování dráhy vyjmout z režimu odstavné koleje, a kolej to z technického hlediska dovoluje, dojde k naplnění provozního objemu příslušných odstavných kolejí tím, že se jejich provozní objem sníží. Provozovatel služeb pak bude oprávněn poskytnutí služby odepřít v souladu s ustanovením § 23d odst. 3 písm. b) zákona o dráhách.

Podle ustanovení § 23 odst. 1 písm. a) zákona o dráhách je provozovatel dráhy celostátní nebo regionální anebo veřejně přístupné vlečky povinen umožnit dopravcům **využití přidělené kapacity dráhy**, a to alespoň poskytnutím služeb souvisejících s užitím dráhy a služeb souvisejících s provozem drážních vozidel na dráze; minimální rozsah a obsah těchto služeb

stanovuje ustanovení § 2 odst. 2 vyhlášky č. 76/2017 Sb. Podle ustanovení § 2 odst. 10 a 11 zákona o dráhách se kapacitou dráhy rozumí její využitelná průjezdnost umožňující rozvržení požadovaných tras vlaků na určitém úseku dráhy v určitém období; přidělením kapacity dráhy se rozumí jednání umožňující využití takového dílu z celkové kapacity dráhy, kterého je zapotřebí pro požadovanou trasu vlaku. Z výše uvedeného vyplývá, že provozovatel dráhy **umožňuje dopravcům využití přidělené kapacity dráhy pro jízdu vlaku v požadované trase**. K tomu současně podle ustanovení § 2 odst. 2 vyhlášky 76/2017 Sb. umožňuje i **přístup ke službám souvisejícím s použitím dráhy** v rozsahu mimo jiné i použitím dráhy podle odst. 5 přílohy vyhlášky č. 76/2017 Sb. Rozsah použití dráhy je však omezen **pouze na služby související s použitím dráhy** respektive služby související s provozováním drážní dopravy. Podle ustanovení § 2 odst. 4 zákona o dráhách je provozováním drážní dopravy činnost, při níž mezi provozovatelem této dopravy a osobou, jejíž přepravní potřeba se uspokojuje, vzniká právní vztah, jehož předmětem je přeprava osob, věcí, zvířat anebo činnost, kterou se zajišťuje podnikání podle zvláštních předpisů. Součástí přepravy osob může být například nástup a výstup do vozidel. Použití dráhy za účelem odstavení vozidla po dobu nástupu a výstupu cestujících může být součástí použití dráhy. To však neplatí pro odstavení vozidla v případech, kdy pro toto vozidlo není momentální využití. Dlouhodobé odstavení vozidel není součástí uspokojování přepravní potřeby. Proto bezpochyby není provozováním drážní dopravy.

Podle ustanovení § 23 odst. 1 písm. d) zákona o dráhách je provozovatel dráhy celostátní nebo regionální anebo veřejně přístupné vlečky povinen umožnit dopravci provozovat drážní dopravu za cenu sjednanou podle cenových předpisů. Dle účinného výměru MF dle jeho části II. položky 3 cena za užití infrastruktury zahrnuje cenu přidělce za přidělení kapacity dráhy a provozovatele dráhy za použití dráhy jízdou vlaku a za traťový přístup k zařízení služeb. Cena se kalkuluje na jednotku dopravního výkonu vlaku „vlakový kilometr“ a „hrubý tunový kilometr“. Cenovou kalkulaci na časové jednotky odstavení vozidel tento předpis nezná, jelikož dlouhodobé odstavení vozidel není součástí užití železniční infrastruktury.

Na základě výše uvedeného ÚPDI zjistil, že dlouhodobé odstavení vozidel je vždy poskytnutím služby, bez ohledu na druh a název koleje, který se pro poskytování takové služby použije. SŽDC tedy službu odstavených kolejí provozuje, v rozporu s ustanovení § 33 odst. 3 písm. l zákona o dráhách ji však do prohlášení neuvedla.

Způsob, jakým SŽDC službu poskytuje, je v rozporu s ustanovením § 23d zákona o dráhách. Poskytování této služby neuvedené v článku 5.3.1.4 závisí na libovůli provozovatele dráhy, SŽDC tedy negarantuje nárok vyplývající z ustanovení § 23d odst. 3 zákona o dráhách v rozporu s tímto ustanovením. Znění ustanovení § 23d odst. 3 zákona o dráhách stanovuje povinnost provozovateli služeb tyto služby poskytovat, pokud je provozovatelem takového zařízení. Tím, že SŽDC umožňuje dopravcům odstavení vozidel, jak sama doznala, tak službu provozuje a je jejím provozovatelem. Proto také nelze akceptovat požadavek SŽDC, aby ÚPDI svým rozhodnutím zakázal jak provozovatelům dráhy, tak i dopravcům, dlouhodobě i krátkodobě odstavovat drážní vozidla jinde, nežli na zařízení služeb odstavné koleje, tedy mimo síť provozovanou SŽDC. Tím, že SŽDC službu provozuje, aniž by byly v platném a účinném znění prohlášení o dráze uvedeny informace dle § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách, dochází zde i k rozporu kapitoly 5.3.1.4 Změny Prohlášení 2017 a Změny Prohlášení 2018 s tímto ustanovením.

Pro ujasnění textu je též nutno v prohlášení jednoznačně rozlišit s ohledem na výše uvedené definice provozování drážní dopravy, kdy se lze odstavování vozidel klasifikovat jako součást využití přidělené kapacity dráhy a kdy jako využívání zařízení služeb odstavné koleje.

ÚPDI zvažoval lhůtu, ve které je třeba kapitolu 5.3.1.4 uvést do souladu se zákonem o dráhách. Kromě administrativních změn je zde třeba i implementovat systém organizace a

poskytování této služby a včas informovat žadatele. Na druhé straně ÚPDI vzal též v úvahu, že zákon č. 319/2016 Sb. vstoupil v platnost 3. října 2016. Vstupem tohoto zákona v platnost se provozovatel služeb dozvěděl o povinnostech souvisejících s provozováním služby odstavné koleje, takže měl i dostatečný časový prostor pro určení podmínek poskytování této služby. Proto ÚPDI rozhodl stanovit lhůtu trojnásobnou oproti třicetidenní lhůtě v ostatních výrocích.

Na základě výše uvedeného ÚPDI rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku B. části I., písm. g) a části II., písm. f).

ČD napadají kapitolu 5.5.4 Zajištění prodeje jízdních dokladů Změny Prohlášení 2017 s tím, že SŽDC dle prohlášení o dráze prodej jízdních dokladů nezajišťuje, ale takové zajišťování nevyklučuje. Prodej jízdních dokladů je dle ČD službou pomocnou, kterou sice SŽDC dopravcům poskytovat nemusí, ale pokud se rozhodne ji poskytnout, byť jedinému dopravci, musí ji dle ustanovení § 23d odst. 1 a ustanovení § 23g odst. 1 zákona o dráhách ji poskytnout i všem ostatním. V takovém případě musí dle § 23d odst. 2 zákona o dráhách jasně uvést stanice, kde jí poskytuje, a za jakých cen a podmínek.

SŽDC na základě výzvy sdělila, že aktuálně prodává jízdní doklady pouze pro dopravce České dráhy, a.s., a to z historických důvodů na základě jejich požadavku z roku 2011. Počet stanic, kde je tento prodej zajišťován, se mění v závislosti na požadavcích dopravce České dráhy, a.s., a možnostech SŽDC. Aktuálně se jedná o 229 stanic. SŽDC potvrzuje, že službu prodeje jízdních dokladů skutečně neposkytuje. SŽDC stejnou možnost nediskriminačně nabízí i ostatním dopravcům, není však schopna definovat stanice a cenu, kde a za jakých podmínek je možné tuto službu poskytovat, neboť to je třeba detailně prověřit v každém jednotlivém případě. V případě, že ÚPDI shledá tento postup SŽDC za nesouladný se zákonem o dráhách, je SŽDC připravena prodej jízdních dokladů pro dopravce ČD na základě rozhodnutí ÚPDI ukončit a tuto službu nadále žádnému dopravci neposkytovat.

Podle ustanovení § 23g odst. 3 zákona o dráhách prodej jízdních dokladů je pomocná služba související s provozováním drážní dopravy. Na jejího provozovatele, pokud jím je SŽDC, se vzhledem ke znění ustanovení § 23g odst. 1 zákona o dráhách nevztahují odstavce 3 a 4 ustanovení § 23d zákona o dráhách. Vzhledem k tomu, že SŽDC tuto službu poskytuje dopravci ČD, odstavce 1 a 2 ustanovení § 23d zákona o dráhách se na takovéto poskytování služby vzhledem ke znění ustanovení § 23g odst. 1 zákona o dráhách vztahují. Podle ustanovení § 23d odst. 1 zákona o dráhách provozovatel zařízení služeb poskytuje dopravcům prostřednictvím tohoto zařízení služby bezprostředně související s provozováním drážní dopravy nediskriminačním způsobem za cenu sjednanou podle cenových předpisů. Cena za služby bezprostředně související s provozováním drážní dopravy nesmí být diskriminační. Poskytuje-li v konkrétní stanici SŽDC službu prodeje jízdenek jednomu dopravci, je jí povinna poskytovat všem dopravcům za nediskriminační cenu. Ve svém vyjádření SŽDC doložila, že službu prodej jízdních a přepravních dokladů provozuje, byť pouze z historických důvodů. SŽDC ji však v rozporu s ustanovením § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách do změny prohlášení neuvedla.

K vyjádření SŽDC ÚPDI uvádí, že SŽDC není ze zákona povinna zveřejnit seznam stanic, kde by hypoteticky tuto službu mohla provozovat. SŽDC je však dle ustanovení § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách povinna stanovit podmínky poskytování služeb. V nich lze tyto podmínky detailně rozpracovat tak, aby dopravci byla poskytnuta minimálně informace stanovená zákonem, tj. cena za poskytnutí této služby. ÚPDI nevidí důvod, pro který by na základě tohoto rozhodnutí musela SŽDC přestat tuto službu provozovat. Pokud by k tomu skutečně došlo, bylo by to nikoliv na základě rozhodnutí ÚPDI. **Na základě výše uvedeného ÚPDI rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku B., části I., písm. h).**

ČD dále namítají, že v rozporu s ustanovením § 23d odst. 2 písm. b) a c) zákona o dráhách neobsahují prohlášení o dráze v kapitolách 6.1.4. Doplnkové služby, 6.1.5. Pomocné služby a v souvislosti s nimi i kapitoly 5.4 Doplnkové služby a 5.5 Pomocné služby Změny Prohlášení 2017 a Změny Prohlášení 2018 podmínky poskytování pomocných a doplňkových služeb, ani cenu za traťový přístup k nim.

Dle SŽDC citované ustanovení § 23d odst. 2 písm. b) a c) zákona o dráhách nestanoví povinnost zveřejnit uvedené informace v prohlášení o dráze. Zákon o dráhách zde ukládá povinnost provozovateli zařízení služeb poskytnout přídělci informace o ceně a podmínkách poskytovaných služeb a o ceně za užití vlečky sloužící k napojení zařízení služeb na jinou dráhu. SŽDC poukazuje na to, že právě ČD nesplnily svou zákonnou povinnost informovat SŽDC o ceně za poskytované služby a podmínkách poskytování služeb. SŽDC postupuje ve vztahu k těmto ustanovením prohlášení o dráze plně v souladu s ustanovením § 33 odst. 3 ve spojení s odst. 6 zákona o dráhách. Dle SŽDC v tomto případě práva žádného ze subjektů nejsou dotčena, dle SŽDC jde čistě o šikanozní zneužití práva ze strany ČD.

Obsahem námítky ČD je to, že v rozporu se zákonem o dráhách nejsou žadateli k dispozici ceny za použití zařízení služeb. ÚPDI souhlasí s vyjádřením SŽDC, že uváděné ustanovení § 23d odst. 2 písm. b) a c) zákona o dráhách nestanoví povinnost zveřejnit uvedené informace v prohlášení o dráze SŽDC, ale ukládá tuto povinnost provozovateli zařízení služeb. ÚPDI dále souhlasí s vyjádřením SŽDC, že může postupovat v souladu s ustanovením § 33 odst. 3 ve spojení s odst. 6 zákona o dráhách. Pokud však žadatel uvedl pouze nesprávné ustanovení zákona o dráhách, se kterým je příslušná kapitola v rozporu, není to samo o sobě ještě důvodem k zamítnutí žádosti.

Podle ustanovení § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách je přídělce povinen uvést do prohlášení o dráze „*podmínky poskytování služeb prostřednictvím zařízení služeb dostupných z určené dráhy, cenu za poskytnutí těchto služeb a cenu za užití vlečky sloužící k napojení zařízení služeb, podle údajů poskytnutých provozovatelem zařízení služeb nebo vlečky*“. Podle ustanovení § 33 odst. 6 zákona o dráhách lze údaje o službách nahradit odkazem na místo, kde se s nimi lze seznámit způsobem umožňujícím dálkový přístup. V kapitolách 6.1.4 a 6.1.5 je sice ve smyslu § 33 odst. 6 odkaz na internetové stránky portál provozování dráhy. ÚPDI prověřil veřejnou část internetových stránek <http://provoz.szdc.cz/Portal/> s tím, že na veřejně přístupné části se ceny za využití doplňkových ani pomocných služeb nenachází. Kapitoly 6.1.4 a 6.1.5 jsou v rozporu s § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách proto, že ani v nich, ani na místě umožňujícím dálkový přístup, na které se odkazují, nejsou uvedeny ceny za využití doplňkových ani pomocných služeb, které provozuje SŽDC. Současně se v těchto kapitolách nenachází odkaz vedoucí na internetové stránky provozovatelů dráhy, případně provozovatelů služeb u zařízení služeb, které SŽDC neprovozuje. **Na základě výše uvedeného ÚPDI rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku B., části I., písm. i) a části II., písm. g).**

ČD namítají, že ustanovení § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách prohlášení o dráze obsahuje „*podmínky poskytování služeb prostřednictvím zařízení služeb dostupných z určené dráhy, cenu za poskytnutí těchto služeb a cenu za užití vlečky sloužící k napojení zařízení služeb, podle údajů poskytnutých provozovatelem zařízení služeb nebo vlečky*“. Dle názoru ČD vlečka zajišťující traťový přístup k zařízení služeb bude z povahy věci zpravidla vlečkou veřejnou dle ustanovení § 22a odst. 1 zákona o dráhách, a bude na ní zpracováno prohlášení o dráze. Dle názoru ČD SŽDC má ve svém prohlášení o dráze v kapitole 3.6 zveřejňovat údaje dle ustanovení § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách pro všechny vlečky, zajišťující traťový přístup k zařízení služeb, zaústěné do dráhy celostátní nebo regionální a údaje pro uvedená zařízení služeb, bez ohledu na to, jestli je SŽDC jen přídělce nebo je i zároveň/nebo jen provozovatelem takové

dráhy celostátní nebo regionální. Ustanovení § 33 odst. 6 zákona o dráhách je umožňuje nahradit odkazem příslušný internet. V Příloze „H“ prohlášení o dráze jsou však v řadě případů jen mailové adresy provozovatele, nikoliv webové adresy či portály. Kromě toho, Příloha „H“ obsahuje seznam všech zaústěných vleček, nikoliv jen těch, zajišťujících traťový přístup k zařízení služeb. Dle názoru ČD by SŽDC proto měla vytvořit zvláštní přílohu prohlášení o dráze, obsahující jen dráhy, zajišťující traťový přístup k zařízení služeb, zaústěné do příslušné dráhy celostátní a/nebo regionální, s případným odkazem na webové stránky zveřejněné přídělce. Obdobně to platí o podmínkách *poskytování služeb prostřednictvím zařízení služeb dostupných z určené dráhy*. Tím se míní i ta zařízení služeb, k nimž je takový traťový přístup prostřednictvím vlečky zaústěné do dráhy celostátní nebo regionální provozované SŽDC.

Dle SŽDC jsou argumenty uplatněné ve vztahu ke kapitole 3.6 změny č. 1 Prohlášení o dráze 2018 zcela liché, postrádající jakékoli zákonné opodstatnění, jelikož dle ustanovení § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách jde o informace poskytnuté od provozovatele služeb odlišného od SŽDC. SŽDC je povinna zveřejnit jen to, co od tohoto provozovatele obdrží. Dle SŽDC přídělce na veřejně přístupné vlečce má povinnost zveřejnit prohlášení dle ustanovení § 33 zákona o dráhách, všichni přídělci by pak v rámci svých prohlášení zveřejňovali prohlášení ostatních sousedících přídělců. SŽDC nemá zákonnou povinnost zveřejnit webové stránky provozovatelů veřejných vleček zaústěných do tratí SŽDC. Dle SŽDC dálkovým přístupem není jen zveřejnění informace na internetových stránkách. Dálkovým přístupem je komunikace přes email, telefon a podobně. Argumentují-li pak ČD komplikovaností a nepraktičností zveřejňovaných informací, považuje to SŽDC za pouhý žert. SŽDC připomíná, že povinností ČD při podání návrhu bylo splnit ustanovení § 34e odst. 2 zákona o dráhách, což samotná komplikovanost a nepraktičnost informací poskytnutých v prohlášení o dráze nenaplnuje. Doporučení ČD jsou proto pro SŽDC zcela bezpředmětná, SŽDC postupuje pouze v souladu s právní úpravou. K tomu SŽDC navíc dodává, že stav, který zde petent kritizuje, je způsoben mimo jiné i neplněním povinností ČD.

Úvodní věta kapitoly 3.6 Změny prohlášení 2018 „*Prohlášení o dráze obsahuje informace pouze o zařízení služeb, která jsou na dráhách, kde SŽDC plní funkci přídělce*“ je sama o sobě deklarací, že Prohlášení o dráze 2018 neobsahuje informace, které mu ukládá ustanovení § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách. Podíváme-li se na kapitolu 3.6 z pohledu splnění citovaného ustanovení s využitím ustanovení § 33 odst. 6 zákona o dráhách, kapitola odkazuje na kontakty na provozovatele zaústěných drah, které jsou uvedeny v Příloze „H“, a nikoliv na internetové stránky provozovatele služeb, na kterých jsou údaje dle ustanovení § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách uvedeny. Prohlášení o dráze tedy v rozporu s § 33 odst. 3 písm. l) ve spojitosti s odstavcem 6 zákona o dráhách neobsahuje ani odkaz na místo, kde se s informacemi ohledně poskytování služeb lze seznámit způsobem umožňujícím dálkový přístup. ÚPDI naprosto nesouhlasí s názorem SŽDC, že dálkovým přístupem není jen zveřejnění informace na internetových stránkách, ale i komunikace přes email, telefon a podobně. Použijeme-li eurokonformní výklad ustanovení § 33 odst. 6 zákona o dráhách, tak článek 27 odst. 2 směrnice 2012/34/EU požaduje explicitně zveřejnění odkazu na internetové stránky. ÚPDI si je plně vědom, že vzhledem k rozsáhlé novele zákona o dráhách řada informací k dispozici zatím není a plně souhlasí s názorem SŽDC, že SŽDC má pouze povinnost zveřejňovat informace podle údajů poskytnutých provozovatelem dráhy nebo provozovatelem zařízení služeb. Pro splnění požadavků ustanovení § 33 odst. 3 písm. l) zákona o dráhách je nutno zajistit jednoznačné transparentní zveřejnění požadovaných informací, pokud jsou dostupné. Pokud je SŽDC k dispozici nemá, nemá dle názoru ÚPDI vyloženě povinnost je sama zjišťovat. Pouze postačí, když uvede, že ostatní provozovatelé služeb jí tyto informace neposkytli.

Podle zákona č. 319/2016 Sb., části první, článku II. Bodu 7 má provozovatel veřejně přístupné vlečky povinnost zveřejnit prohlášení o dráze veřejně přístupné vlečky do 1. dubna

2018. Vzhledem k vazbě obsahu kapitoly 3.6 na prohlášení o dráze veřejně přístupných vleček stanovil ÚPDI lhůtu pro uvedení do souladu se zákonem až 30 dní po tomto datu.

Na základě výše uvedeného ÚPDI rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku B., části II., písm. h).

ČD namítají, že ustanovení kapitoly 4.4.2 Prohlášení 2017 duben Prohlášení 2018 duben je v rozporu s § 34f zákona o dráhách co se týče lhůt, orgánu a postupu při sporu o přiděl kapacity.

SŽDC se odkazuje na argumentaci, kterou předložila v rámci předchozího. Dle SŽDC přezkum nyní není možný a to existencí zákonné překážky pro postup ÚPDI. ČD postupují v rozporu s § 34e odst. 1 poslední věta zákona o dráhách, jelikož uvedené ustanovení nedoznalo změn a není možné jej nyní napadnout. Navíc, ve vztahu k textu Prohlášení o dráze 2017, je argumentace zřejmě bezpředmětná, neopodstatněná.

Podle zákona č. 319/2016 Sb., části první, článku II. bodu 5 se na proces vyřešení sporů ohledně přidělování kapacity v roce 2017 správním orgánem na návrh žadatele použijí ustanovení § 34e až § 34f zákona o dráhách ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Z uvedeného vyplývá, že ustanovení § 34f zákona o dráhách se použije pro posouzení zákonnosti přidělování kapacity s účinností od 1. dubna 2017. Znění 2. a 3. odstavce kapitoly 4.4.2 Prohlášení 2017 duben a Prohlášení 2018 duben jsou v rozporu s ustanovením §34f zákona o dráhách v tom, že posouzení souladu se zákonem o dráhách provádí podle zákona o dráhách ÚPDI, namísto Drážního úřadu uvedeného v kapitole 4.4.2 Prohlášení 2017 duben a Prohlášení 2018 duben. Dalším rozporem je, že zákon o dráhách nestanovuje patnáctidenní lhůtu pro podání žádosti o přezkoumání prohlášení o dráze. S kapitolou 4.4.2 souvisí i odlišný postup ÚPDI v případě zjištění, že přiděl kapacity byl proveden v rozporu se zákonem o dráhách. Ve věci názoru SŽDC, že ČD postupují v rozporu s ustanovením § 34e odst. 1 zákona o dráhách, věty poslední, jelikož uvedené ustanovení nedoznalo změn a není možné jej nyní napadnout, ÚPDI uvádí, že nesprávnost takového názoru odůvodnil v části týkající se zdůvodnění úvodního napadení tohoto správního řízení z hlediska překážky litispendence. **Na základě výše uvedeného ÚPDI rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku B., části III., písm. a) a části IV. písm. a).**

ČD namítají, že Příloha L část A a B neobsahuje pravidla mimosoudního řešení sporů dle ustanovení § 33 odst. 3 písm. i) a písm. k) zákona o dráhách. Ve věci posouzení souladu přílohy „L“ části A a části B Prohlášení 2018 duben ÚPDI uvádí, že podle ustanovení § 33 odst. 3 písm. k) zákona o dráhách musí být součástí prohlášení o dráze vzorový návrh ujednání o sankčních platbách za narušení provozování drážní dopravy a nevyužití přidělené kapacity dráhy, včetně nestranného způsobu mimosoudního řešení sporů týkajících se narušení provozování drážní dopravy. Příloha „L“ část A obsahuje pouze konstatování, že provozovatel dráhy Advanced World Transport a. s. nevyhlašuje pro dráhu regionální Milotice nad Opavou – Vrbno pod Pradědem žádný systém odměňování výkonu. Část B neobsahuje žádné informace ohledně mimosoudního řešení sporů týkajících se narušení provozování drážní dopravy. V chybějícím ustanovení tedy ÚPDI shledává rozpor s ustanovením § 33 odst. 3 písm. k) zákona o dráhách.

ÚPDI nesouhlasí s názorem SŽDC, že podání ČD je v rozporu s ustanovením § 34e odst. 1 zákona o dráhách, jelikož příloha „L“ nebyla dotčena Změnou prohlášení o dráze 2018. Odůvodnění je uvedeno v části týkající se zdůvodnění úvodního napadení tohoto správního řízení z hlediska překážky litispendence. Navíc rozpor zjištěný ÚPDI není rozporem se zákonem o dráhách účinným do 31. března 2017. Pokud by nebylo možné v tomto případě přílohu „L“ část A a B na základě návrhu žadatele přezkoumat, nebylo by možné zajistit odstranění rozporu s účinným zněním zákona o dráhách. **Na základě výše uvedeného ÚPDI rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku B., části IV. písm. b).**

Pokud se jedná o délku jednotlivých lhůt, po jejímž uplynutí nelze použít ty části příslušných prohlášení o dráze, u nichž ÚPDI shledal rozpor se zákonem o dráhách, pak ÚPDI uvádí, že v případech, kdy lze uvést příslušná prohlášení o dráze do souladu se zákonem o dráhách prostým způsobem (prakticky úpravou textace bez požadavku časově a věcně náročných souvisejících jednání přidělce), stanovil lhůtu 30 dnů jako přiměřenou na předmět, rozsah, obsah změn. V ostatních případech je vždy stanovena lhůta odůvodněna společně s odůvodněním příslušného výroku.

ÚPDI dále uvádí, že podle § 34e odst. 3 zákona o dráhách po uplynutí stanovené lhůty již nelze příslušnou část prohlášení o dráze použít.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí má účastník řízení právo podat rozklad k předsedovi ÚPDI prostřednictvím odboru přístupu k dopravní infrastruktuře, Myslíkova 171/31, 110 00 Praha 1, ve lhůtě do 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí.

Ing. Pavel Kodym
*předseda Úřadu pro přístup
k dopravní infrastruktuře*

„otisk úředního razítka“

Rozhodnutí se doručuje také veřejnou vyhláškou, která bude vyvěšena po dobu 15 dnů na úřední desce ÚPDI v listinné podobě a současně i způsobem umožňující dálkový přístup, přičemž takto se doručuje účastníkům řízení uvedených v ustanovení § 27 odst. 2 správního řádu.

Vyvěšeno dne: 20.9.2017

Sejmuto dne: 6. 10. 2017

Rozdělovník:

Účastníci řízení, jimž je ve správním řízení doručováno jednotlivě:

- Správa železniční dopravní cesty, státní organizace; Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1, IČ 70994234
- České dráhy, a.s., nábr. L. Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1, IČ 70994226

Ostatní účastníkům řízení je doručováno veřejnou vyhláškou

Dotčený orgán:

- Dražní úřad, Wilsonova 300/8, 121 06 Praha 2